Devrimci öğrenci TUFAN LİCELİ'nin katili polis HARUN ŞAHİN ve diğer sorumlular tutuklanmalıdır

SİYASİ CİNAYETLERE SON!

1- Ceyhan'da binasının iç mefruşatı halktan ve öğrencilerden alınacak paralarla karşılanması kaydıyla Yaygın Öğrenim Kurumu (YAY-KUR) tarafından Hayati ve Sosyal Bilimler adında bir meslek yüksek okulu açılmasına karar verilmiş idi.

2- Bu okula yapılan ön kayıtla her öğrenciden 100 TL. YAY-KUR'a, 200 TL.da açılacak olan okul masraflarını karşılamak üzere derneğe alındı ki; derneğe bazı öğrencilerden de 100 TL. alındığı oldu. Bu parayı veremiyenler de oldu, sonradan temin edildi ve kayıtları yapıldı.

3- Öteden beri faşist eylemleri ile tanınan Ceyhan Lisesi Müdürü Cemal Poyrazoğlu bu okula müdür olarak atandı.

4- Asıl kayıt için 25.11.1976 günü okula vardığımızda, listenin asılmadığını gördük. Puanları düşük olduğu halde bazı faşist görüşlü kişilerin kayıtlarını yaptırdığı, puanı ne olursa olsun fazla para vererek kayıtlarını yaptırabileceklerin çıkacağı halk arasında ve arkadaşlarımız arasında yaygın bir kanı idi.

a) Okul Koruma Derneği Yönetim Kurulu Başkanı Avukat Muzaffer Terliksiz ile görüşen arkadaşımız 3.000 TL. vermeden kesin kayıt yapılmıyacağını açıkladı.

b) Müdür vekili (lise müdürü) ile görüşen arkadaşlarımız, 3.000 TL. almadan kayıt yapmıyacaklarını söylediğini ifade ettiler.

c) Mesai bitimine az bir zaman kalıncaya kadar ancak 3-5 kişi bu parayı vererek kayıt yaptırabildi.

d) Mesai bitimine az bir zaman kala kaymakam geldi. Kendisine okumanın anayasal bir hak olduğunu ve fırsat eşitliği ilkesini hatırlattık ve para alınmamasını istedik. Kaymakam, Müdür Vekili ile görüştü. Dışarı çıkıp, para alınmıyacağını söyledi. Ama mesai saati bitmişti.

e) Bazı arkadaşlarımız da parasal nedenlerle kayıtlarını yaptıramıyacaklarını anlayıp gittiler.

f) Bütün ısrarlarımıza rağmen listeyi astıramadık: Eğer liste müdür vekili tarafından adaletli bir şekilde tanzim edilmiş, okulun kontenjanına göre Bakanlıkça asil ve yedek olarak tastik edilmiş ise idare neden listeyi asmaktan kaçınmıştır.

5- 26.11.1976 günü Kaymakamın sözüne göre okula kesin kayıt yaptırmaya gittiğimizde yine 3.000 TL.sı istendi. Okul Koruma Derneği diretiyordu. Bu durumda Kaymakamın bize verdiği sözün kişisel olduğu, Dernek Yönetim Kurulu'nda bulunduğu ve mülkiye amiri olduğu halde verilen sözlerin geçerliliğinin kalmadığı ortaya bir defa daha çıkmış oldu. Bizler yine anayasal haklarımızdan ve fırsat eşitliği ilkesinden hareketle direndik. Direncimiz öğleden sonra semeresini verdi. Ancak 3.000 TL yerine 200-700 TL. karşılığında kayıt yapılmaya başlandı. Öğleye kadar kayıt yaptıran olmamıştı. Öğleden sonra bu meblağları ödeyenler 50 kişi kadar kaydını yaptırdı.

6- 27.11.1976 günü okula vardığımızda (ön kayıtlar, kesin kayıtlar lise binasında yapılıyor idi) listenin yine asılmadığını gördük. Bakanlıkça tasdikli listenin asılmasını istedik. Zira kimin düşük, kimin tam puanla kayıt yaptırdığı belli değildi. Ortada parasal sorunlar var idi. Bazı kimselerin fazla teberru vererek kaydını yaptırdığı ortada idi.

7- 29.11.1976 günü okula gittiğimizde, biz lere 27.11.1976 günü 38 kişilik kontenjan açığı bulunduğu, puanların 365'e düşürüldüğü söylendiği halde 38 kişi yerine 31 kişilik liste asıldığını gördük. Burada bir yanlışlık olduğunu söylediğimiz de okulda bulunan polis ve müdür tarafından dışarı atıldık ve kanlı olaylar başlamış oldu. Sonra-

Faşist tertiplerin ve cinayetlerin sorumluları

29 Kasım 1976 günü Ceyhan'da devrimci öğrenci Tufan Liceli ve Murat Ülgen isimli köylü yurtsever taşımız polis kurşunlarıyla öldürüldü. Ceyhanlı devrimci öğrenciler bu olaylar üzerine şu açıklamayı göndermişlerdir:

Faşist tertiplerin ve cinayetlerin sorumluları:

1. Lise Müdürü ve Meslek Yüksek Okulu Müdür Vekili CEMAL BOYRAZOĞLU
2. Okul Koruma Derneği Yönetim Kurulu Başkanı Avukat MUZAFFER TERLİKSİZ
3. KATİL Polis HARUN ŞAHİN
4. Eski Adana D.G.M. Savcısı VAMIK ATLAMAZ

dan öğrendiğimize göre 7 kişiyi 28.11.1976 Pazar günü müdür gizlice kayıt yapmıştır.

FAŞİST SAVCININ TERTİPLERİ KATİL POLİS HARUN ŞAHİN'İ KURTARAMAZ

1- Lise Müdürü ve Meslek Yüksek Okulu Müdür Vekili Cemal Poyrazoğlu, öğrencileri dışarı atan içerdeki polise yardımcı güç çağırarak var olan terörü yoğunlaştırmıştır. Gelen polis ülkenin heryerinde olduğu gibi şehrimizde de devrimci öğrencilere ağza alınmıyacak küfürlerle saldırarak çarşı istikametine doğru kovalamaya başlamıştır. Bu arada Fikret Ertan isimli arkadaşımızı döverek polis arabasına bindirmiş ve bir öğrenciyi saçlarından tutarak sürüklemeye başlamıştır. Bu duruma bizler sloganlarla cevap vermeye çalıştık. Arkadaşlarımız sadece anayasal haklarını istemişlerdir. Polis bizleri üç ayrı grup halinde kovalıyordu. Ha len anlıyamadığımız şekilde birden polis ve bekçiler tabancalarını çekerek ateş etmeye başladılar. Bu kovalamaca sırasında şehrimizde herkesin tanıdığı polis Harun vardı. Lise kapısı önünde 300-400 metre ilerde Tufan Liceli isimli arkadaşımız bu polis Harun tarafından ensesinden vurularak öldürüldü. Biraz daha ilerde yine polis veya bekçinin tabancasından çıkan kurşunlarla Murat Ülgen isimli köylümüz öldürüldü. Bu olay bazı demeçlerde iddia edildiği gibi bir sağ sol çatışması değildir. Sadece polisin saldırısı ve polisin işlediği cinayettir. Şunu da belirtmek isteriz: Hiçbir öğrenci arkadaşımız bu olayda silah kullanmamıştır. Silah tek taraflı olarak polis tarafından kullanılmıştır.

2- Öldürülen Tufan arkadaşımızı hastaneye götürdüklerini öğrendiğimizde topluca hastaneye gittik. Yapılan otopside Tufan'ın ensesinden vurulduğu ve kurşunun ağzından çıktığı rapor edildi. Bu durum, arkadaşımızın bizi kovalayan polis tarafından vurulduğunu göstermeye yeterli delil sanırız. Ayrıca arkadaşımızın kafasında bulunan barut yanıkları da bizleri en yakın mesafeden kovalayan polis Harun tarafından vurulduğunu gösterir. Zira diğer ateş eden polislerle polis Harun arasında en az 10 15 metre var idi.

3- Biz cenazeyi almak için hastanede beklerken, Fikret Ertan isimli arkadaşımızın karakolda olduğunu öğrendik. Amaç ortadaydı. Ülkenin her yerinde oynanan oyun şehrimizde de oynanacaktı. Suç Fikret isimli arkadaşımıza yüklenecek, belki de faili kaybetmek için Fikret öldürülecekti. Çünkü polis daha yazın Özkan Arabacı isimli vatandaşı sudan bir sebeple karakolda döverek komaya sokmuş, evine atarak bırakıp kaçmıştı. Yapılan otopside dövülerek ölümüne sebep olunduğu belirtilmiş, hatta karnına namluyla vurulduğu tesbit edilmişti. Hepimiz gerçeği bildiğimiz için Fikret arkadaşımızın bırakılması için çaba gösterme zorunluğunu duyduk.

4- Arkadaşımızı isterken kısa zamanda 1.000'e yakın jandarma etrafımızın etrafımıza çevrildiğini gördük. Neticede arkadaşımızı karakoldan bıraktılar. Cenazeyi de alarak eve götürdük.

5- Halkın bütünleştiğini gören faşist yönetim polisi kurtarmak ve halkın konu hakkındaki duygusallığını dağıtmak amacıyla halkçı devrimci öğrencileri ve halktan bazı kişileri gıyabi tutuklama kararıyla aramaya başladılar. Bu iş için eski Adana D.G.M. savcısı görevlendirilmişti. Burada şunu vurgulamak isteriz, savcının peşin hükümlü olduğunu ve niyetini açığa vuran olay şudur: Olayla ilgili tutuklanması istenen 14 kişi'den 1 kişi iki aylık askerdir.

6- Soruşturma bitmeden bağımsız yargı organınca gerçek suçlu meydana çıkmadan, bu savcı 5.12.1976 günü gazeteye demeç vererek suçlunun Ömer Özçelik isimli bir işçi olduğunu söylemiştir. Savcı bu demeciyle açıkça yasaları çiğnemiştir. Kamu oyunu yanıltmak ve mahkemeye tesir etmek isteyen bu davranışını şiddetle kınarız.

7- Savcının bu beyanatı Yüksek Hakimler Kurulu'na, Yüksek Savcılar Kurulu'na, Barolar Birliği'ne ve Adalet Bakanlığı'na telgrafla bildirilmiş ve hakkında soruşturma açılması istenmiştir.

Olayların tertipcisi ve cinayetlerin baş sorumlularından Lise Müdürü faşist Cemal Poyrazoğlu. — Devrimci Tufan Liceli'nin katili faşist polis Harun Şahin.

8- Olayların başlıca sorumlularından faşist Müdür Vekili Cemal Poyrazoğlu'na ve faşist yönetime yardımcı olacak şekilde beyanat veren Savcı Vamık Atlamaz görgü tanıklarına çeşitli baskılar yaparak yanlış ifade vermeye zorlamaktadır.

9- Oyun açıkça oynanmaktadır. Ülkenin her tarafında olduğu gibi olaylar katiyen bir sağ-sol çatışması değildir. Hele savcı ve Dernek Başkanı Avukat Muzaffer Terliksiz'in dediği gibi arkadaşımızı işçi Ömer Özçelik değil polis Harun vurmuştur. Olayı bizzat Lise Müdürü ve polis çıkartmıştır.

10- Olaylar karşısında Ceyhan CHP örgütünün çabaları fayda vermemektedir. Tüm gazeteler yazmasına, söylemesine rağmen, bayramda geldikleri ve kendilerine iletildiği halde Adana parlamenterleri olay yerine teşrif etmemişlerdir. Bayrama gelenler

De.sa.7.sü.6'da

Faşist müdür Cemal Poyrazoğlu yönetiminde Ceyhan Lisesi devrimci ve yurtsever öğrenciler ve öğretmenler için bir baskı ve işkence yuvası haline getirilmiştir

* Müdür Poyrazoğlu'nun gayreti ile bütün ilerici yurtsever öğretmenler kıyıma uğratılmış, sürgüne gönderilmiş, yerlerine MHP yanlısı ÜLKÜ-BİR üyesi faşistler doldurulmuştur.

* ÜLKÜ-BİR üyesi öğretmenler derslerde azgın faşist propaganda yürütmüşler, karşı çıkan devrimci ve yurtsever öğrencilere baskı ve okuldan uzaklaştırma cezaları uygulanmıştır.

* Ülkü Ocaklı faşistlerce zorla derslerde öğrencilere zorla Alparslan Türkeş'in "9 Işık Doktrini" ve Ülkücüye Notlar isimli kitaplar satılmış, alma-yan öğrenciler tehdit edilmiş, cezalandırılarak sınıfta bırakılmıştır.

* Öğrencilerden çeşitli bahanelerle (kayıt ücreti v.s.) yüksek miktarda paralar zorla toplanmıştır. Bu paraların ne şekilde, nerelere harcandığı bilinmemektedir.

* Devrimci ve yurtsever öğrenciler üzerinde sürekli baskı ve zulüm uygulanmış, sudan bahanelerle öğrenciler vahşice dövülmüşlerdir.

* Faşist Müdür Cemal Poyrazoğlu Coğrafya derslerinde bizzat kendisi ırkçı-faşist propaganda yürütmüştür.

* Faşist Cemal Poyrazoğlu'nun yönetiminde Ceyhan Lisesi'nde öğrencilerin başarı oranı düşmüştür.

* Faşist Cemal Poyrazoğlu Ceyhan Meslek Yüksek Okulu Müdür Vekili olarak halk düşmanı girişimlerini sürdürmüştür.

* 29 Kasım 1976'da devrimci Tufan Liceli'nin ve köylü Murat Ülgen'in öldürülmesinin baş sorumlularından Cemal Poyrazoğlu 24 Aralık 1976 Okul'un açılış konuşmasında "TUFAN LİCELİ'NİN ÖLDÜRÜLMESİ OLAYINDAN EN KÜÇÜK BİR ÜZÜNTÜ DUYMUYORUM" diyerek halk düşmanı yüzünü bir kere daha sergilemiştir.

Ceyhan Lisesi'ndeki azgın faşist propaganda ve halk düşmanı tertiplerin sorumluları faşistler

ÜLKÜ-BİR'Lİ FAŞİSTLER:

CEMAL POYRAZOĞLU (MÜDÜR)
MEHMET SEVGİ (MÜDÜR YARD)
İBRAHİM ÖRSAL (MÜDÜR YARD)
MUSTAFA ÖZGÜVEN (MÜDÜR YARDIMCISI)
NECİP ÖZDAYI (MÜDÜR YARD)
MEHMET APUCU (MÜDÜR YARD)
YUSUF BAYRAM (MÜDÜR YARD)
MURAT DAĞISTANLI
ZEYNEL ABİDİN GÜNCÜ
MUSTAFA NİZAMOĞLU (MİLLİ GÜVENLİK ÖĞRETMENİ-ALBAY)

HALK UĞRUNA ÖLMEK HERŞEYDEN YÜCEDİR ●

Devrim yolunda düşenlerin anıları ● mücadele azmimizi, devrimci kararlılığımızı pekiştiriyor

Şehitlerimizi anıyoruz

Ocak ayı içinde faşist kurşunlarla kahpece katledilen devrimciler, yurtseverler

14 Ocak 1976 NURAY ERENLER (Hacettepe Üniversitesinde faşistlerin silahlı saldırısı sonunda öldürüldü.)

17 Ocak 1976 ATİLLA ÖZKAN, (Zeytinburnu baskınında; polisler tarafından kurşuna dizildi)

26 Ocak 1976 YUSUF ZİYA GÜNEŞ, HASAN TEMİZALP, İLKER AKMAN (Malatya'da bir bağ evinde, üzerleri helikopterle bombalanarak öldürüldüler)

27 Ocak 1976 ÖZER ELMAS (İstanbul'da polis ve faşist işbirliğiyle kurulan pusuyla öldürüldü.)

27 Ocak 1976 METİN ARIKAN (Malatya katliamını protesto mitinginde İstanbul'da polisin açtığı ateş sonucunda öldürüldü)

30 Ocak 1976 CAHİT ŞENYÜZ (Kocamustafapaşa karakolunda yapılan işkenceyle öldürüldü)

Şehitlerimizi anmayı gelenek haline getirelim

Uzun dönemli bir mücadelenin içinde, bu mücadelenin gidişini, hızını az veya çok etkileyen fedakarlıklar, hatta bu fedakarlığın en üst noktası mücadele için ölümler olacaktır. Halkın kurtuluşu için savaşmak bir dizi fedakarlığı içerir. Bunun en somut, en son şekli de halk uğruna, gözünü bile kırpmadan ölebilmektir.

Ülkemizde de mücadele tarihi bütün yeniliğine rağmen bin bir fedakarlıkla doludur. Bugüne kadar yüzlerce devrimci, yurtsever halka hizmet yolunda, halkın kurtuluşu için verdiği mücadele sırasında ölmüştür. İdam sehpalarında korkusuzca halka ve devrime bağlılıklarını haykıran savaşçılar, polis, jandarma kurşunlarına yiğitçe direnerek öldürülenler, işkence tezgahlarında hunharca katledilenler, ser verip sır vermeyen devrimciler faşizme karşı direnme ruhumuzu daha da çelikleştiriyor, devrimci kararlılığımızı, halka bağlılığımızı daha da pekiştiriyor. Onların yarattığı destanlar devrimci heyecanımızı arttırıyor, coşturuyor.

Halk için savaşanların rütbesi yoktur. Bütün devrimciler, hepsi de devrimin birer neferidirler. Ama ülkemizde, devrim yolunda düşen bütün devrimcileri anmak, onlar için belli anma günleri düzenlemek gelenek haline gelmelidir.

Şehitlerimizi andığımız günler, onlara duyduğumuz sonsuz saygının ve engin sevginin birer ifadesi olduğu gibi aynı zamanda, bizlerin hakim sınıflara karşı kinimizi, nefretimizi bir kez daha bilediğimiz, devrimci inanç ve kararlılığımızı çelikleştirdiğimiz, halka ve devrime olan bağlılığımızı pekiştirip güçlendirdiğimiz günlerdir.

Ülkemizde hergün bir devrimci, bir yurtsever katlediliyor. Ama ölüleri mizi anmak bir gelenek olmadığı için, bunların çoğu eski gazete sayfaları arasında kalmıştır. Bu yüzden, artık her ay bu köşede yayınlayacağımız 60'lardan bu yana şehit olan devrimcilerin, yurtseverlerin isimleri eksik olabilir. Ama bu köşe eksik de olsa, daha iyi köşelerin başlangıcıdır.

Bize ölen devrimcilere yurtseverlere ait anıları nızı, onların mücadelelerinde öne çıkan özellik lerini, nasıl öldürüldüklerini v.s. yazmanız, devrim yolunda düşenlerimiz için düzenlediğimiz bu köşeyi her gün daha iyi, onların anısına daha layık bir hale getirecektir.

DEVRİM ŞEHİTLERİMİZİ ANMAYI BİR GELENEK HALİNE GETİRELİM! ONLAR, ONLARIN ANISI KURTULUŞ YOLUNU AYDINLATAN, HALKA VE DEVRİME OLAN BAĞLILIĞIMIZI GÜÇLENDİREN BİRER DEVRİM MEŞALESİDİR.

Ankara'da faşizmi, işkencecileri, siyasi cinayetleri protesto mitingi için Amerikan emperyalistleri nasıl tedbir aldı

HALKIN KURTULUŞU

Emperyalistler halkımızın kendilerinden nefret ettiğini biliyor

Bütün emperyalistler ve faşistler halkın devrimci mücadelesinden korkar

Halkımız Amerikan emperyalistlerinden nefret ediyor. Bu yüzlerce kere kanıtlanmıştır. Amerikan emperyalizmi de ülkemizin kendisi için tıpkı Vietnam veya Kamboçya gibi bir düşman toprağı olduğunu pek iyi bilmektedir.

1968'lerin hatırası tazedir. Denize dökülüp kovulan 6. Filo, yakılan Kommer'in arabası, taşlanan ve tahrip edilen Amerikan binaları ve üsleri, onbinlerce emekçinin katıldığı mitinglerin "hatırası", Kissinger'in nasıl "karşılandığı" Amerikan emperyalizminin "unutamadığı" anılardır.

Amerikan emperyalizmi kendisinin istenmediğini kendisinden nefret edildiğini iyi bilmektedir. Bunun son delili Amerikan Ankara Üs Komutanlığı'nın yayınladığı bir bildiridir. Aynen aktarıyoruz.

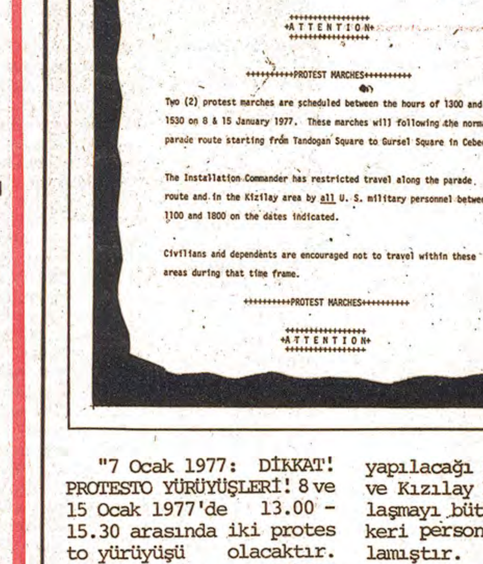

Tuslog Information BULLETIN

Bulletin #1 — 7 January 1977

+ATTENTION+

+++PROTEST MARCHES+++

Two (2) protest marches are scheduled between the hours of 1300 and 1530 on 8 & 15 January 1977. These marches will following the normal parade route starting from Tandogan Square to Gursel Square in Cebeci.

The Installation Commander has restricted travel along the parade route and in the Kizilay area by all U. S. military personnel between 1100 and 1800 on the dates indicated.

Civilians and dependents are encouraged not to travel within these areas during that time frame.

+++PROTEST MARCHES+++

+ATTENTION+

"7 Ocak 1977: DİKKAT! PROTESTO YÜRÜYÜŞLERİ! 8 ve 15 Ocak 1977'de 13.00 - 15.30 arasında iki protesto yürüyüşü olacaktır. Bu yürüyüşler Tandoğan meydanından Cebeci'deki Gürsel meydanına normal yürüyüş hattını izleyecek lerdir. Üs Komutanı gösterilen tarihlerde 11.00 ve 18.00 arası gösterinin yapılacağı hat üzerinde ve Kızılay bölgesinde dolaşmayı bütün Amerikan askeri personeline yasaklamıştır.

Amerikan vatandaşları ve onların vesayeti altında olanlara da bu saatlerde bu bölgelerde dolaşmamaları tavsiye edilir. PROTESTO YÜRÜYÜŞLERİ! DİKKAT!"

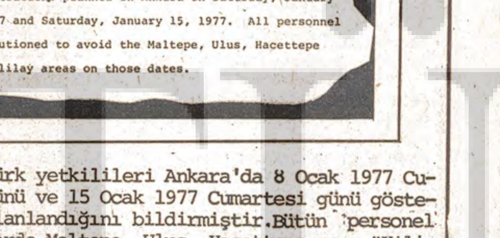

NOTICE

Turkish authorities have indicated that there are demonstrations planned in Ankara on Saturday, January 8, 1977 and Saturday, January 15, 1977. All personnel are cautioned to avoid the Maltepe, Ulus, Hacettepe and Kililay areas on those dates.

"Türk yetkilileri Ankara'da 8 Ocak 1977 Cumartesi günü ve 15 Ocak 1977 Cumartesi günü gösterilerin planlandığını bildirmiştir. Bütün personel bu tarihlerde Maltepe, Ulus, Hacettepe ve "Kililay" (Kızılay) bölgelerinden uzak durmaya çağrılmaktadır."

FAŞİST KATİLLERDEN İŞKENCECİLERDEN HESAP SORULMALIDIR

Kampanyasına Katılan Üç Yurtsever Devrimci Daha Tutuklandı.

Faşist MC, Faşizmi, Siyasi Cinayetleri ve İşkenceleri Protesto Kampanya'sına azgınca saldırıyor.

Geçtiğimiz hafta içinde 100 e yakın yurtsever devrimci gözaltına alınmış ve 2 yurtsever devrimci Beyazıt Karakolunda demir sandalyelerle hunharca dövülmüşler - dir.

Son olarak kampanyamıza katılan Genç İşletmeciler Derneği Başkanı Yalçın İskit, 2. Başkan Vehbi Koç ve Üyelerden Hasan Çakar 1. şubede 2 gün gözaltında tutulmuş daha sonra tutuklanmışlardır.

BASKILAR BİZİ YILDIRAMAZ! GÖZALTINA ALINAN, TUTUKLANAN TÜM DEVRİMCİ VE YURTSEVERLER SERBEST BIRAKILMALIDIR! İŞKENCECİLERDEN HESAP SORULMALIDIR!

ÇAĞRI

İşçiler, Köylüler, tüm emekçi halkımız; devrimciler, yurtseverler, demokratlar, "Faşist Terörü, İşkenceleri ve siyasi cinayetleri protesto yürüyüşü ve mitingi"ne katılalım.

Yer: İZMİR Basmahane
22.1.1977. Cumartesi
Saat 14.00

Işıkhan Gündüz tarafından bağışlanmıştır TÜSTAV

HALKIN KURTULUŞU
17. Ocak 1977 — 250 Kuruş — 40
İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

HALKIN MÜCADELESİ İŞKENCE VE HER TÜRLÜ ZULMÜ YERLE BİR EDECEKTİR

Faşist katiller, Gaziantep, Erzurum ve Tunceli'de üç devrimci ve yurtseveri daha katlettiler

Bugüne kadar öldürülen yüzlerce devrimci ve yurtseverin katillerinden hiç birisi bulunmadı. Fabrikalarda, diğer işyerlerinde köyde, kasabada, okulda faşist katillerin, polisin kurşunlarına hedef olan yüzlerce devrimci ve yurtseverin katilleri ellerini kollarını sallayarak dolaşmakta, yeni cinayetler işlemektedirler. Siyasi polis ve MİT işkencehanelerinde katledilen Hıdır Altınay, Vedat Gevrek, Ali Kayahan, İbrahim Kaypakkaya, Cahit Şenyüz ve Gökhan Edge'nin katilleri işkence tezgahlarının başında görevlerine devam ediyorlar.

Birbiri ardına dizilen

De.sa.7.sü.6'da

Ankara'da Onbinler Haykırdı:

15 Ocak Cumartesi günü Ankara'da "Faşist Terörü, İşkenceleri ve Siyasi Cinayetleri Protesto Mitingi ve Yürüyüşü" yapıldı. Polisin bütün engelleme çabalarına rağmen mitinge onbini aşkın devrimci, yurtsever işçi, köylü, emekçi, öğrenci, öğretmen katıldı. Miting ve yürüyüş faşizme, sosyal-faşizme, emperyalizme ve sosyal-emperyalizme karşı güçlü bir gösteri oldu. İşkencecilerin, faşist katillerin yüreğine korku saldı.

Miting, faşist cellatların Diyarbakır işkencehanelerinde katlettikleri yiğit proleter devrimci GÖKHAN EDGE'nin, işkencede katledilen diğer devrimcilerin ve Türkiye ve Dünya'daki bütün devrim şehitlerinin anısına yapılan saygı duruşu ile başladı. Daha sonra Adana Cezaevinde tutuklu bulunan iki devrimci işçi Şaban Kuş ve Mustafa Kaya'nın gönderdikleri mesaj okundu. Mesajda devrimciler, GÖKHAN EDGE'ye yapılan vahşice işkenceleri anlatıyor, işkence ve zulmün halkın mücadelesini engelleyemeyeceğini belirtiyorlardı.

Yurtsever bir ana yaptığı konuşmada faşist işkencecileri, onları destekleyen ve işkenceleri ve siyasi cinayetler karşısında suskun kalan siyasi partileri, parlamenterleri lanetledi, bütün emekçi halkı mücadeleye çağırdı. " Beni dinleyin uşaklar! Hergün okullar basılıyor, çocuklarımız, körpecik bebelerimiz öldürülüyor. Yavrularımıza işkence ediliyor. Bugün benimkiyse, yarın seninkine. Susmayalım. Bu yaptıkları, bu namussuzların yanlarına kalmaz" diyordu ana.

Devrimci bir sendikacı konuşmasında şöyle diyordu: "İşkence, sadist üç-beş kişinin sapıklığı değildir . İşkencenin sorumluları faşist MC iktidarıdır, işbirlikçi hakim sınıflardır . "Geçmişe sünger çekme" siyasetiyle reformist CHP-de yapılan işkencelerin sorumluluğuna ortak olmuştur.

ÇAĞRI

İşçiler, Köylüler, tüm emekçi halkımız; devrimciler, yurtseverler, demokratlar, "Faşist Terörü, İşkenceleri ve siyasi cinayetleri protesto yürüyüşü ve mitingi'ne katılalım.

22 Ocak 1977 C.tesi Saat: 14.00 Saraçhane - İSTANBUL

İşkence ve siyasi cinayetlere karşı yurtsever demokrat sesler yükseliyor

● **Barolar Birliği 10. Genel Kurulu'nda, İşkencelere karşı mücadele edilmesi kararlaştırıldı**

● **CHP Hatay milletvekili Mehmet Sönmez devrimcilere yapılan işkenceler hakkında meclis araştırması istedi**

Günden güne yoğunlaşan işkencelere ve siyasi cinayetlere karşı yurtsever ve demokrat kamu oyunun tepkisi hızla artmaktadır. Bu kadar açık ve göz ler önünde hergün yapılan işkencenin belgeleriyle

De.sa.7.sü.1'de

İşkencecilere cesaret vermiştir. Çekilen süngerden bugün kanlar damlamaktadır. İşkence bugün ortaya çıkmadı. Sömürü varolduğundan beri işkence de var. İşkencenin kaynağı emperyalistlerin, sosyal - emperyalistlerin, işbirlikçi hakim sınıfların sömürü düzenidir. Bugün verdiğimiz mücadele ile ancak işkenceleri sınırlayabiliriz, işkencecileri geriletebiliriz. İşkence ve zulmün tümüyle ortadan kalkması ise işçi sınıfının önderliğinde bütün emekçi halkın mücadelesi ve Ulusal Demokratik Halk Devrimi'nin başarısı ile mümkündür."

Bir devrimci öğretmen, bütün dünyada sömürücülerin emperyalistlerin, sosyal-emperyalistlerin işkenceye

De.sa.7.sü.1'de

HALKIN KURTULUŞU engellenemez

İşbirlikçi Hakim Sınıflar Faşist DGM'lerin Devamı Olarak Meşrulaştırmaya Çalıştıkları Askeri Mahkemeler Eliyle HALKIN KURTULUŞU'nu Susturmaya Çalışıyorlar

İşbirlikçi hakim sınıfların, yayına başladığı ilk günden beri gazetemiz HALKIN KURTULUŞU'na yönelttikleri baskı, zorbalık, kendi yasalarına bile aykırı düşen saldırıları sürmektedir. Gazetemizin yayınlanmasını fiilen ortadan kaldırmayı amaçlayan bu baskı ve etertiplerin son halkası olarak, faşist MC iktidarı gazetemizin sahibi Nevzat Açan'ı ne yapıp yapıp tutuklatmaya çalışmaktadır.

HALKIN KURTULUŞU yayınları arasında yer alan "Türkiye Ordusunun Güvenilir Dostu 'Halkın Sesi' nin Dördüncü Ordu Siyaseti" ve "Kahrolsun Sınıf İşbirliği, 'Halkın Sesi' Oportünistleri Devrimin Propagandasından Korkuyor" isimli toplattırılan broşürlerimizle ilgili olarak Istanbul Basın Savcılığına çağrılan gazetemizin sahibi, savcı tarafından tutuklanması isteğiyle Nöbetçi Sulh Ceza mahkemesi ne çıkarılmıştır. Bu mahkemenin tutuklama talebini reddetmesi üzerine savcı bir üst mahkeme olan Asliye Ceza mahkemesine başvurarak karara itiraz

De.sa.7.sü.1'de

İç ve dış politikayla ilgili önemli bütün konularda

Milli Güvenlik Kurulu'nun aldığı "Tavsiye" kararları, parlamento da dahil, bütün devlet kurumları için birer emirdir

Milli Güvenlik Kurulu'nun geçtiğimiz hafta yapılan toplantısından sonra birçok gazetede, "Milli Güvenlik Kurulu'nun hükümetin üniversitelerdeki öğrenci olaylarına ve derneklerin çalışmalarına karşı aldığı tedbirleri görüştüğü ve alınan tedbirleri onayladığı" haberi yayınlandı.

Üniversitelerde, polis ve faşist beslemelerin işbirliği halinde devrimci

De.sa.7.sü.5'de

Parlamenterlerin Sahtekarlıkları Ortaya Çıktı

HALKI SÖMÜRENLER DOYMAK BİLMEZ

İkibin lira ile, binbeşyüz lira ile, bin lira ile yaşamaya çalışan çoluk çocuk aç ve sefil sürünen işçiler, memurlar, emekçiler! Yılda beşbin lirayı yanyana göremeyen, unu buğdayı bile bulamayan işsizler, yoksul köylüler!

Bakın, bizleri uyutmakla görevli, bu düzeni allayıp pullamakla görevli bekçiler kaç parayla geçiniyor?

Onlara ayda onaltıbin lira az geliyor, onlara yirmibeşbin lira bile az geliyor.

Bütün kopan gürültüye rağmen onlar önünde sonunda doksanbin lirayı da 25 bin liralık maaşı da cebe indirdiler.

Bazı olaylar, bazı "karar"lar veya uygulamalar, bu günkü hakim sınıflar düzeninin bütün kokuşmuşluğunu, çökmüşlüğünü zavallılığını bir anda orta ya seriverir. Beklenmedik bir anda bu düzenin sahiplerinin de onların bekçilerinin de maskeleri düşer ve gerçek ortaya çıkıverir. Kimin domuzdan, kimin "halktan yana" olduğu belli olur.

"Parlamenter"lerimizin (!) 25.000 liralık maaşları da böyle olmuştur.

Halkın nefreti ve hiddeti karşısında gerileyen ve neredeyse "bu zamlı maaşı biz kabul etmedik! Şeytan çarpsın biz yapmadık" diyecek kadar alçalan parlamenterler, haklı olmadıklarını, halkımız yoksulluk ve sefalet içinde boğulurken bu kadar para alamayacaklarını baştan bilmiyorlar mıydı? Elbette biliyorlardı. Ama "belki çaktırmadan, farkettirmeden şu işi hallediveririz" diye düşünüyorlardı. Olmadı. Yakalandılar. Böylece onların "halk, millet, fedakarlık, cefakar-

De.sa.7.sü.3'de

HALKI SÖMÜRENLER EMPERYALİZM VE İŞBİRLİKÇİ HAKİM SINIFLARDIR

Bütün halk yoksulluk ve sefalet içinde boğulurken Türkiye'nin en büyük işbirlikçi sermaye gruplarından Sabancı Holding' in 1976 cirosu, geçen yıla oranla %62 artış göstererek 10 milyar liraya yükselmiştir. Bu, Holding'in en azından 4 milyar lira kâr yaptığı anlamına gelir. Bu da ayda 300.000.000 (300 milyon) kâr demektir.

SABANCI HOLDİNG	300.000.000 (300 milyon)
SENATÖR; MİLLETVEKİLİ	25.911
CUMHURBAŞKANI	18.000
TRT YÜKSEK GÖREVLİLERİ	25.000
SİGORTALI İŞÇİ	2.100
TARIM İŞÇİSİ	1.100
MEMUR	1.800

De.sa.7.sü.4'de

Macaristan ve Bulgaristan'la yapılan lar

SOSYAL EMPERYALİZMİN DOLAYLI SÖMÜRÜ ANLAŞMASIDIR

CHP Genel Başkanı Ecevit geçtiğimiz günlerde Bulgaristan Vatan Cephesi'nin davetlisi olarak Bulgaristan'a gitti. Sosyal-emperyalizmin uşağı revizyonist elebaşı Jivkof'la görüştü. Dönüşünde verdiği bir çok demeçle Bulgaristan gezisini, bu devletin ne büyük bir dost olduğunu, onunla işbirliği ve dostluğun geliştirilmesi gerektiğini anlattı durdu.

Gene geçtiğimiz günlerde Macaristan'la bir ekonomik, sınai ve teknik işbirliği andlaşması imzalandı. Andlaşmayı imzalamak için ülkemize gelen Macar Dışişleri Bakanı, ilişkileri daha da geliştirmek istediklerini, bunun "dünya barışı" için çok olumlu olduğunu belirtti.

Bütün bu gelişmeler yeni değildir. Daha dün Bulgaristan'la önemli bir enerji andlaşması imzalanmıştı. Revizyonist kampla Türkiye'nin ekonomik, siyasi, kültürel ilişkisi büyük bir hızla gelişmektedir. Bulgaristan, Macaristan gibi ülkeler, Sovyet uşağı revizyonistlerin iktidarda olduğu, Sovyetler Birliği'nin sömürgeleri durumundaki ülkelerdir. Bu ülkeler ekonomik, siyasi, kültürel her alanda Sovyetler Birliği'nin tahakkümü altındadır. Ekonomileri sosyal-emper-

De.sa.7.sü.4'de

"Toplu sözleşmelerde arkadaşlarımı frenleyemeyeceğim" diyen

Halil Tunç işçi sınıfına ihanetini bir kez daha sergiledi

Parlamenterlerin maaşlarına bir çırpıda yapılan binlerce liralık zam karşısında işçi sınıfının ve emekçi halkın artan nefreti ve öfkesi Türk-İş' in patron uşağı yöneticilerini ve en başta Genel Başkan Halil Tunç'u rahat sız etti.

Halil Tunç ve onun gibi hainler işçi sınıfının en büyük sendikal örgütü Türk İş'in başına yıllardır çöreklenmişlerdir ve sömürü düzeninin devamı için emperyalizmin ve işbirlikçi hakim sınıfların uşaklığını yapmakta, işçi sınıfının sömürü ve zulümden kurtulma mücadelesini saptırmaya ve bastırmaya çalışmaktadırlar.

De.sa.7.sü.3'de

FAŞİST KATİLLERDEN İŞKENCECİLERDEN HESAP SORULMALIDIR

İmza Kampanyası Sürüyor

MUĞLA	18
Kargı-ÇORUM	51
Görele-GİRESUN	95
KIRŞEHİR	69
ADANA	1776
Dörtyol-HATAY	267
Bielefeld-ALMANYA	97
BURSA	165
Hozat-TUNCELİ	233
AMASYA	24
Midyat-MARDİN	10
DİYARBAKIR-Cezaevi	115
Düzce-BOLU	231
GAZİANTEP	1167
İZMİR	87
YOZGAT	30
KAYSERİ	419
Kığı-BİNGÖL	32
BALIKESİR	323
İSTANBUL	2246
Toptası cezaevi mah. yakınları	241
Toplam	7696
Geçen haftalar toplam	16174
TOPLAM	23 870

Vefa Lisesi öğrencileri:

"BOYKOTUMUZUN AMACI GERİCİ BASININ YANSITTIĞI GİBİ MÜDÜRÜ İSTEMEMEK DEĞİLDİR"

Bizler Vefa Lisesi devrimci yurtsever öğrencileriyiz. Okulumuzun stratejik önemi ve üniversiteye yakın olması yüzünden faşist iktidar ve onun uşakları tarafından önem verilmekte, düzenli oyunlar oynanmaktadır. 28 Aralık günü bu oyunları ce-

De.sa.7.sü.5'de

BİR İŞKENCE OLAYI DAHA:

İYOD Başkanı Paşa Güven'e işkence yapıldı

Faşist MC iktidarı ve uşakları, İ.Gökhan Edge'nin işkenceyle hunharca katledilmesinden sonra geniş kitlelerde yükselen nefreti ve tepkiyi etkisiz hale getirebilmek için yeni oyunlar tezgahlıyorlar.

İYÖD Başkanı Paşa Güven'in polis tarafından gözaltına alınmasından birkaç gün sonra, Istanbul Siyasi Polis Müdürü Vural Yener bir "basın toplan-

De.sa.7.sü.1'de

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN

Çeşitli milliyetlerden İran halkı, ve İranlı Marksist-Leninistler faşist şah rejimine karşı mücadele bayrağını yükseltiyor

Ayakta kalabilmek için halkı zalimce ezen ve onun binlerce devrimci yurtsever evladını katleden katil faşist Şah rejimi bu gün de cinayetlerini ve işkencelerini sürdürmektedir.

SAVAK, faşist yasalar ve diğer faşist güçler ve organlar yani bütün faşist diktatörlük cihazı halkın en ufak bir hareketini kanla boğmaktadır. İran halkı özgürlük, bağımsızlık ve demokrasi uğruna her gün oluk oluk kan dökmektedir.

Bu gün İran'da 40.000 ilâ 100.000 devrimci ve yurtsever hapistir. Bunların yaşadıkları hayat korkunçtur. Elektrik ızgarasında kızartma da dahil olmak üzere zalim SAVAK'ın yapmadığı zulüm yoktur.

İran'da halk kitle halinde aranmakta, bazen mahalle mahalle sarılan şehirlerde aranmayan en ufak bir delik bırakılmamaktadır. Kitle halinde tutuklamalar ve cinayetler de seyrek değildir.

Geçen ay sonlarına doğru, İranlı 8 devrimci yurtsever daha faşist Şah rejiminin cellatları tarafından vahşice işkenceler altında katledildiler. 11 devrimci yurtsever de tutuklanarak işkence tezgahlarına gönderildi.

Almanya'da (Hamburg) 10, İtalya'da 50, ABD'de 200 İranlı devrimci yurtsever, bu yeni işkence ve cinayetleri ve bütün zulmü protesto etmek için açlık grevine gittiler. Almanya'daki açlık grevine bir de Türkiyeli devrimci yurtsever katıldı.

Yürütülen açlık grevinin talepleri şunlardı:

1) Tutukluların isimleri açıklansın,

2) İşkence ile öldürülen yurtsever devrimcilerin ölüleri ailelerine teslim edilsin ve işkence altında öldükleri açıklansın,

3) CISNU (İranlı Öğrenciler Birliği) tarafından gönderilecek doktor ve hukukçular grubu İran'a alınmalıdır.

4) Yargılamalar bu grubun önünde yapılmalıdır.

5) Yargılama tarihi önceden açıklanmalıdır.

6) Tutuklananların neden tutuklandıkları açıklanmalıdır.

Bir çok milliyetten İran halkı ve İran marksist-leninistleri, son derece ağır faşist diktatörlük koşullarında bütün zulmü ve güçlükleri cesaretle göğüsleyerek, Bağımsızlık ve Demokrasi için emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve faşist Şah rejimine karşı yılmadan mücadele etmektedir.

CISNU (İranlı Öğrenciler Milli Birlik Konfederasyonu) nun 17. KONGRESİ yapıldı

17 yıldır emperyalizme ve faşizme karşı mücadele eden CISNU'nun 17. Genel Kurulu 27 Aralık 1976'da Hamburg'da toplandı.

Kongre'de çeşitli milliyetlerden İran halkının devrimcileri, başka ülkelerin yurtsever devrimcileri çeşitli konularda konuşma ve tartışmalar yaptılar.

Sergiler, film gösterileri ve tiyatro oyunlarıyla dünya halklarının ve İran halkının mücadelesi anlatıldı, sergilendi.

Kongre'de Afganistan'dan, İtalya'dan ve diğer ülkelerden devrimci yurtseverler de konuk olarak bulunuyorlardı.

Kongre; emperyalizme, sosyal-emperyalizme, revizyonizme ve faşist Şah rejimine karşı mücadelede çeşitli milliyetlerden İran'lı yurtsever devrimci öğrencilerin attıkları ileri bir adım olmuştur.

CISNU adının CIS olarak değiştirildiği kongrede yeni yönetim kurulunun seçilişi "Birlik Mücadele Zafer! - İttihat, Mübareze, Pirüzi!" sloganı atılarak ve marşlar söylenerek kutlandı.

Mücadeleci, kararlı coşkun bir hava içinde geçen kongre, Kongre Marşı okunarak kapandı.

BİRLİK, MÜCADELE, ZAFER! - İTTİHAT, MÜBAREZE, PIRÜZİ!

Revizyonist yönetim dört Dubçekçi yazarı tutukladı

Çekoslovakya'da revizyonistler arası karşı devrimci çıkar çatışmaları şiddetlenmektedir

Emperyalist-kapitalist burjuvazi, uluslararası bir sınıf niteliği taşımasına rağmen, hiç bir zaman proletarya gibi tek bir amaç, tek bir siyasi program etrafında birleşemez.

Çünkü burjuvazi yalnızca sömürmekte olduğu proletarya ve tüm emekçi yığınlarla uzlaşmaz çelişkilerin içinde olmakla kalmayıp, kendisi içinde de uzlaşmaz çıkar çatışmalarına yol açan çelişkileri taşımaktadır. Çeşitli kapitalistler ve finans kapital grupları arasında sömürüden alınacak pay, dünya pazarlarının ve "ganimetlerin" paylaşılması konusunda durmaksızın süren ve artık kapitalizmin genel bunalımı nedeniyle gide gide de derinleşen şiddetli uzlaşmaz çelişkiler vardır. Bu çıkar çatışması, paylaşım savaşları da dahil olmak üzere çok farklı düzeylerde ve biçimlerde kendisini ortaya koymaktadır.

Burjuvazi, kapitalizmde azami kar elde etmek dürtüsünün, ve tekelleşme eğiliminin (sermayenin gittikçe daha az ellerde yoğunlaşması) engellenemez olması yüzünden her zaman kendi içinde durmadan bölünmeye ve kendi kendisiyle de dişediş; öldüresiye mücadelelere girişmeye mahkumdur.

REVİZYONİST KLİKLER KENDİ ARALARINDA ÖLDÜRESİYE MÜCADELELERE GİRİŞMEYE, REVİZYONİZM KENDİ KENDİNİ KEMİRMEYE MAHKUMDUR.

Bu gün kapitalist- emperyalist burjuvazinin bir ideolojik akımı haline gelmiş olan uluslararası Modern Revizyonizm kaçınılmaz olarak burjuvazinin bu mücadelelerini, kendisi içinde de taşımaktadır.

"... revizyonizm bir burjuva akımı olduğu için saflarında çeşitli çelişkileri taşımakta ve fiili yatta ortakları ve müttefiklerinin muhalefeti ile karşılaşmaktadır." (AEP 'nin Revizyonizmle Mücadelesi, İngilizce baskı, Tiran 1972) Revizyonistler içinde, değişik revizyonist klikler arasında "... uzlaşmaz, çatışan çıkarlar bulunmaktadır." (Albania Today (Bugünkü Arnavutluk) dergisinden sayı 1 (2), 1972, sf.42)

"...Revizyonist saflar da çelişki ve bölünme kaçınılmazdır. Çünkü bunlar onun (revizyonizmin Ç.N.) sınıf tabiatından kaynaklanmaktadır". (a.g.y. sf. 42)

Revizyonist kamp, çeşitli burjuva çıkar grupların durmadan çatıştığı, kendi içinde durmadan bölünen, uzlaşmaz çıkar çatışmaları doğuran burjuva-kapitalist bir yapıya sahiptir.

REVİZYONİST KAMP İÇİNDE SOSYAL EMPERYALİST SOVYET BÜROKRAT BURJUVAZİSİ, İLE ÇEŞİTLİ REVİZYONİST ÜLKELERİN REVİZYONİST

BURJUVAZİSİ SÖMÜRÜDEN ALINAN PAY KONUSUNDA SÜREKLİ VE UZLAŞMAZ BİR ÇATIŞMANIN İÇİNDEDİR

Bu gün "Revizyonist kampta ikisi de anti-marksist ve karşı-devrimci olan iki esas çatışan çizginin varlığı herkes tarafından görülmektedir. Bunlar, sosyal-emperyalizmin şovenist ve yayılmacı Büyük Rus politikasıyla çeşitli revizyonist güçlerin dar burjuva milliyetçiliği arasındaki; ve Sovyet sosyal-emperyalizmi ile revizyonistlerin iktidarda bulunduğu ülkelerdeki eski, yeni burjuvazi arasındaki rekabet temelinde doğmuştur ve gelişmektedir." (Albania Today (Bugünkü Arnavutluk) Dergisinden sayı 1(2), 1972 sf.42)

Bu çatışmalar ve rekabet, her ne kadar revizyonistler tarafından "sosyalizm ile revizyonizm", "devrimle karşı-devrim" arasındaki mücadeleler olarak gösterilmeye çalışı-

De.sa.7.sü.9'da

EMPERYALİST AŞAMADA BURJUVAZİNİN SON EGEMENLİK SİSTEMİ: FAŞİZM

GİRİŞ

Gazetemizin 27. sayısında, HALKIN KURTULUŞU'nun faşizm konusundaki görüşlerinin bazı önemli hataları ve eksiklikleri içerdiğini; bu konudaki görüşlerimizi gözden geçirdiğimizi, hata ve eksikliklerin temellerini tesbit etmeye çalıştığımızı belirtmiştik.

Bugün, devrimcilerinde katılmasıyla, bu hata ve eksikliklerin neler olduğunu, bunların hangi ortamdan kaynaklandığını, ve geldiğimiz bu noktada meselenin nasıl ele alınması gerektiğini, ana hatlarıyla da olsa, tesbit etmiş bulunuyoruz.

Gazetemizin bu sayısından itibaren, bu köşede bu konudaki tesbitlerimizi bir yazı dizisi olarak yayınlamaya başlıyoruz.

Bu yazı dizisinde, ilk olarak, faşizm meselesinin teorik ve siyasi platformda nasıl ele alınması gerektiği üzerinde, faşizm meselesiyle emperyalizm ve devlet meseleleri arasındaki ilişki üzerinde durmaya çalışacağız. HALKIN KURTULUŞU'nda bu güne kadar izlediğimiz hatalı görüşlerin eleştirisini ise, bu teorik ve siyasi tesbitler üzerine oturtacağız.

DEVLETİN ÖZÜ VE BİÇİMİ

Bilindiği gibi devlet, bir sınıfın bir başka sınıf üzerindeki egemenliğinin korunmasını sağlayan bir baskı aygıtıdır. Bunun anlamı, devletin her dönemde var olmadığı, tersine toplumsal gelişmenin ebelirli bir evresinde, toplumların sömürülenler ve sömürenler diye iki kategoriye ayrıldığı dönemde ve yerde ortaya çıkmış olmasıdır. Dolayısıyla, sınıfların ortaya çıkmasıyla birlikte oluşan devlet, sınıfların ortadan kalkmasıyla birlikte tarih sahnesinden silinecektir.

İlkel komünal toplumda devlet yoktu. İlkel komünal toplumun tarihi evrimi iktisadi ve sosyal platformda sınıfları, siyasi platformda ise devleti, yani bir bütün olarak köleci toplumu ortaya çıkarmıştır. Köleci toplumu, sırayla, fodal, kapitalist ve sosyalist toplumlar izlemiştir ve izlemektedir. Tarihi gelişmenin farklı dönemlerine tekabül eden bu toplumların ortak özelliği, her birinde ekonomik olarak egemen olan sınıfın, aynı zamanda siyasi olarak da egemenliği elinde tutması, yani devletin, egemen olan sınıfın bir baskı aygıtı olmasıdır. Devlet, köleci toplumda köle sahiplerinin, feodal toplumda feodalların, kapitalist toplumda burjuvazinin egemenlik aracıyken, sosyalist toplumda proletaryanın baskı aygıtıdır.

Egemen olan sınıfın, devlet gibi özel bir baskı aygıtına sahip olmadan egemenliğini-egemeliği-nin her türlü biçimini, her alanda-sürdürmesi mümkün değildir. Onun için her egemen sınıf, kendi sınıf egemenliğini korumak ve sürdürebilmek için, ezilenleri baskı altında tutmak, onlar üzerinde her alanda şiddet uygulamak zorundadır. Bu anlamda, her tarihi dönem tekabül eden devlet, aynı zamanda bir diktatörlüktür, egemen sınıfların ezilen sınıflar üzerindeki diktatörlüğüdür.

Her devletin bir sınıf diktatörlüğü olması, hakim sınıfların kendi sınıf egemenliklerini sürdürebilmek için devlet aygıtını kullanarak ezilen sınıflar üzerinde şiddete dayanan bir baskı uygulaması-devletin özü dediğimiz şey işte budur.

Köleci toplumdaki devlet, köle sahiplerinin devletidir ve kölelerin sömürülmesi ve baskı altında tutulması temeline dayanır. Feodal devlet, feodal toprak ağalarının serfler üzerindeki diktatörlüğüdür. Kapitalist d e v l e t ise, proletarya ve diğer halk kesimlerinin sömürülmesi ve şiddetle baskı altında tutulması için burjuvazinin elindeki bir baskı mekanizmasıdır. Ve aynı şekilde sosyalist devlet de, proletaryanin, "yenilen ama yok olmayan" burjuvazi üzerindeki diktatörlüğüdür; devrimin sürdürülmesinin en temel şartı ve kapitalizmin yeniden inşasının önündeki en temel engeldir.

Köleci, fodal, kapitalist ve sosyalist devletin her birinin özünü, işte bu temel özellik, her devletin bir sınıf diktatörlüğü olması özelliği oluşturmaktadır.

Lenin, genel olarak devletin özü meselesi üzerinde dururken, şunları söylemektedir:

"İnsanlar bir yanda yönetilenler, bir yanda da yönetimde uzmanlaşan, toplumun üstünde yer alan yönetici adı verilen devletin temsilcileri olarak ikiye ayrılmışlardır. Diğer insanları yöneten bu zümre daima belli bir fiziki güç ve baskı aracını kendi elinde tutar. İnsanlar üzerinde kullanılan bu şiddet ister ilkel bir sopayla, ister kölelik çağında daha mükemmel bir sopayla, ister orta çağda keşfedilen ateşli silahla, ister devletin modern tekniğin başarıları üzerine kurulduğu yirminci yüzyılın çağdaş teknik mucizesiyle gerçekleştirilsin, sonuç her zaman aynıdır. (.....) devletin varolduğu her toplumda, her zaman yöneten, komuta eden, egemen olan ve iktidarı elde tutmak için bir baskı aracına, her çağın teknik seviyesine uygun bir şiddet ve silahlanma mekanizmasına sahib olan bir grup insan varolmuştur. Devletin özü ve anlamı meselesine ancak bu genel olaylara bakarak (....) kesin bir karşılık verebiliriz." (Devlet Broşürü)

"...(henüz devletin ortaya çıkmadığı dönemde) hiç bir yerde, bir grup insanın kendi çıkarları uğruna, diğer insanların sistemli ve sürekli bir biçimde özel bir baskı ve şiddet aracıyla yönettiğini görmüyoruz. Hepimizin bildiği gibi, bu araç, zamanımızda hapishaneler, silahlı birlikler ve insanın iradesini şiddet yoluyla baskı altına alan diğer araçlar biçiminde karşımıza çıkmaktadır. İşte bütün bunlar devletin özünü meydana getirir". (Devlet broşürü)

Şiddete dayanan baskı her devletin özünü oluşturur. Fakat bu baskı her toplumsal dönemde ve her toplumsal dönemin farklı evrelerinde, o günün iktisadi, sosyal ve siyasi koşullarına bağlı olarak değişik biçimler alabilir. Toplumsal evrimin, sınıflar arasındaki ilişkinin gelişimine paralel olarak, sınıf mücadelesinin kazandığı boyutların bir sonucu olarak, ulusal ve uluslararası koşullara bağlı olarak -şiddetin özünde esasta bir değişiklik olmamasına rağmen- şiddetin metodları değişebilir ve değişmektedir. İşte şiddetin metodlarında meydana gelen bu değişiklikler devletin biçimini oluşturur.

Açıkça anlaşılabileceği gibi, devletin özü ve biçimi arasındaki ilişkide esas olan özdür, ve biçim öz tarafından belirlenir. Her egemen sınıf, kendi sınıf egemenliğine en uygun biçimi seçer, ve her devlet biçimi, esas olarak, sınıf mücadelesinin gelişimi ve düzeyi tarafından belirlenir.

Bu bakımdan devlet hangi biçimi alırsa alsın, onun sınıf özünde, bütünüyle bir sınıfın bir başka sınıf üzerindeki diktatörlüğü olması meselesinde herhangi bir değişiklik meydana gelmez. Başka bir ifadeyle, devlet hangi biçimi alırsa alsın, her biçimin sınıf özü aynıdır: Devletin şiddete dayanan bir baskı mekanizması olması.... Her biçimi diğerlerinden ayıran tek özellik, şiddet metodlarında, egemenlik biçiminde ortaya çıkan değişikliktir.

Sınıflı toplumların ilk şekillenmesinden bu yana, her tarihi döneme tekabül eden devlet, o tarihi dönemin özelliklerine uygun olarak bir dizi değişik biçim almıştır. Köleci toplumdan bu yana tarih, monarşiden cumhuriyete, aristokrasiden demokrasiye kadar değişik devlet biçimlerine şahit olmuştur. Ama bu biçimlerin her biri, devletin o tarihi dönemdeki sınıf özünü değiştirmeksizin, sadece, egemen sınıfların egemenlik biçimlerindeki bir değişikliği, şiddet metodlarındaki bir farklılığı temsil etmiştir.

Köleci devlet, monarşi, cumhuriyet, aristokrasi, demokrasi gibi değişik bir dizi biçim almıştır. "Feodalizm çağındaki devlet biçimlerinde de farklılık görülüyordu; sadece feodal toprak ağasının egemenliğinin tanınmasına rağmen, zayıf da olsa, gene monarşi ve cumhuriyet vardı." (Lenin-Devlet broşürü)

De.sa.7.sü.8'de

İSPANYA'DA

Sahte komünist partisinin ele başısı hain Karillo hakim sınıflara ve emperyalistlere yaltaklanmaya devam ediyor

İspanyol hakim sınıflarının ve emperyalistlerin gözüne girmek için var gücüyle çalışan sahte Komünist Partisi'nin hain elebaşısı Carillo "Sovyetler Birliği ile Amerika arasındaki şimdiki kuvvet dengesini bozmayı istemedikleri" için "Amerikan üsleri İspanya'da kalmalıdır" demiştir. Carillo haini aynı konuşmasında "İspanya hiç bir süper güce bağımlı olmamalıdır. Biz Avrupa yandaşlarıyız. Bu nedenle de İspanya'nın Avrupa Ekonomik Topluluğu'na (ortak pazar) girmesinden yana" olduğunu belirtmiştir.

Bütün bu sözler, herbiri marksizm-leninizme ihanet temelinde birleşen sahte Komünist Parti'lerden bir bölüğünün tutturdukları "Avrupa Komünizmi" maskaralığının yeni bir ifadesinden başka bir şey değildir. "Kendi sosyalizm yolunu seçmek", "Her partinin bağımsız ve egemen, değişen dünya şartlarına göre marksist-leninist teoriyi kendi ülkelerinin şartlarına uygulamaya muktedir olduğu" sloganlarıyla yola çıkan "Avrupa Komünizmi" taraftarı sahte İtalya "Komünist" Partisi, sahte Fransız "Komünist" Partisi gibi sahte İspanya "Komünist" Partisi'de tekelci burjuvazinin bir kanadının temsilcisi, reformist bir parti haline gelmiştir. Yıllar öncesinden başlayarak, marksizm-leninizmle uzaktan yakından bir ilgileri kalmayan bu ihanet şebekeleri, iktidara gelebilmek için canla başla kendilerinden kuşku duyan burjuvazinin diğer kesimlerinin ve emperyalistlerin gözüne girmeye çalışmaktadırlar. Onların amacı, devrimin ve sosyalizmin zaferi değil işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin güçlü darbeleri karşısında kapitalist sömürü düzenini ayakta tutmak, ona biraz daha yaşama fırsatı sağlamaktır. Bütün güçleriyle işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin devrim için ayağa kalkışını önlemeye çalışarak, grev kırıcılığı yaparak, emperyalizme ve NATO gibi emperyalist örgütlere ederek bağlılık yeminleri ederek sadık birer uşak olduklarını ispatlamaya çalışmaktadırlar. Sömürü düzeninin yıkılışının şiddete dayanan devrimle mümkün olacağını ve proletarya diktatörlüğünün zorunluluğunu inkar ettiklerini her fırsatta tekrarlayarak devrime ve sosyalizme ihanetlerinin hakim sınıfların tamamı ve emperyalistler tarafından anlaşılmasını ve takdirini istemektedirler.

Bu durum, aynı zamanda kaçınılmaz olarak bölünmeye, parçalanmaya mahkum olan revizyonist kampın

De.sa.7.sü.8'de

"Düşman derinden yaraladı seni,
Ama sen düşmedin,
Dimdik, selvi gibi...
Senin gibilerine mahsustu
Dimdik ölmek."

Ankara

Baş.ta.sa.1'de

başvurduğunu, yeni işkence teknikleri geliştirdiklerini, ancak devrimin işkenceye son verebileceğini belirtti.

Bir Kürt devrimcisi konuşmasında, Kürt ulusu üzerinde kitle çapında uygulanan işkence ve zulümden örnekler verdi. Kürt halkının ve ulusunun iki süper devlete ve ulusal boyunduruğa karşı ulusal bağımsızlık ve demokrasi için mücadele ettiğini belirtti. Sözleri "Kahrolsun Sömürgecilik" ve "Milletler Özgür Halklar Birlik Olmalı", "Kurdara Azadi" sloganlarıyla kesildi. Kürt devrimcisi şöyle diyordu: "Dün İstanbul-da Profilo işçilerine işkence yapan Şükrü Balcı, bugün Mardin'de Kürt halkına ve ulusuna işkence ve zulüm uyguluyor."Ve binler haykırdı gene "İşkenceciler den hesap soralım."

Tandoğan meydanında işkenceciler teşhir edildi, sloganlar haykırıldı. "Faşizme Ölüm İşkenceye Son", "Zindanlar Boşalsın, İşkenceye Son", "Yaşasın Antep Direnişimiz", "Yaşasın Halk Savaşı", "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye", "Kahrolsun Faşistler, Sosyal-Faşistler".

Miting öncesi faşist MC'nin polisi kampanyayı güçsüzleştirebilmek için birçok tertiplere girişmişti. Mitingin izinli afişlerini asan 150 kadar devrimci karakollara çekildi, dövüldü. Afişler kurulan özel polis ekipleri tarafından yırtıldı, yazılar silindi. Çevre il ve ilçelerden gelen devrimcilerin arabalarını yollarda çevirdi, birçok devrimciyi gözaltına alarak mitinge katılmalarını önlemeye çalıştı.

Sahte "sosyalizm" maskeli Rus sosyal- emperyalizminin uşakları revizyonist hainler de mitingin yapılmayacağı yolunda söylentiler yayarak kampanyayı güçsüzleştirmeye çalıştılar. Böylece halka ve devrimcilere uygulanan zulme ve işkencelere ortak olduklarını gösterdiler, halk düşmanı karşı devrimci yüzlerini bir kere daha sergilediler.

Bazı devrimci gruplar da dar grupçu tavırlar göstererek hatalar işlediler. Çok sınırlı olarak katılmalarına rağmen, çoğunlukla eylemi dışardan seyretme durumunda kaldılar. Bu arkadaşlar tavırlarını yeniden gözden geçirmelidirler. Objektif olarak işkenceler ve siyasi cinayetler karşısında suskun kalmayı getiren bu tavır halka zarar vermektedir. Mitingde de görüldüğü gibi emperyalizme, faşizme ve revizyonizme karşı bütün devrimci gruplar "eylemde birlik, ajitasyon ve propaganda da özgürlük" ilkesi temelinde güçlerini birleştirmelidirler.

Proleter devrimciler günlerce önceden beri afişlerle, bildirilerle, konuşmalarla emekçi halkı, işkenceleri ve siyasi cinayetleri protesto eylemine çağırdı. Miting ve yürüyüş sürdürülen kampanyanın gücünü gösterdi. Faşist MC'nin polis ve jandarması geniş tedbirler almasına rağmen müdahalede bulunmaya cesaret edemedi.

Devrim andının içilmesiyle miting sona erdi.

IYOD Başkanı

Baş.ta.sa.1'de

tısı" düzenledi. Ertesi günkü Milliyet Gazetesinde Paşa Güven'in bir resmi yayınlandı ve "işkence görmediğini" söylediği iddia edildi. Bu "basın toplantısı" oyununun amacı açıktı. Halk düşmanları, kamu oyunu aldatabilmek amacıyla, işkence yapmadıklarını ispatlamaya çalışıyorlardı. Fakat bu halk düşmanlarının çırpınışları boşunaydı. Onları çırpındıkça daha çok batmaktan hiç bir şey kurtaramamaktadır. Nitekim oyunları çabuk bozuldu, sahtekarlıkları açığa çıktı. Paşa Güven tutuklandıktan sonra yaptığı açıklamada kendisine yapılan işkenceleri şöyle anlatıyordu:

".... cibin arkasındaki koltuklara sıkıştırıp tabancaların kabzaları ile sağlı, sollu ve gelişi güzel, başıma, omuzuma ve koluma vurmaya başladılar. Bu vuruşlar Beyazıt Karakolu'na kadar sürdü. Bu arada üzerimdeki parkayı çıkarıp başıma geçirmişlerdi. Havasızlıktan boğuluyordum. Kendilerini tanıyamamam için böyle yapmışlardı ama gördüğüm tek tirdé hepsini tek tek tanıyabilirim. Kanlar içinde Beyazıt Karakolu'nda indirdiler. Bu arada halk toplandı, karakola girişimi gördüler."

Daha sonra kaldırıldığı hastahanede Paşa Güven'in kafasının birkaç yeri ve kolunun bilek kısmından kırıldığı tespit edildi.

Polisin devrimci, yurtsever ve demokratları yıldırmak amacıyla giriştiği bu tür saldırılar boşa çıkmaya mahkumdur. Bugüne kadar yapılan yüzlerce işkenceye yeni bir örnek olan bu olayın da hesabı ergeç sorulacaktır.

HALKIN KURTULUŞU

Baş.ta.sa.1'de

etmiştir. Bu mahkeme de savcının isteğini reddetmiştir. Bütün çabalarına rağmen tutuklama kararı çıkarttıramayan savcı, bu kezde 3. Kolordu Askeri Savcılığı tarafından arandığını söyleyerek gazetemizin sahibini Askeri Savcılığa göndermeğe kalkmıştır.

Gazetemiz sahibini tutuklatabilmek için çırpınan savcı, hakim sınıfların kendi çıkarttıkları anayasa ve yasaları bile çiğnemektedir.

Bir kere; söz konusu broşürler HALKIN KURTULUŞU gazetesinin yayınlarındandır. Bu broşürleri derleyen ve basın yasasına göre cezai sorumluluğunu taşıyan gazetemizin sorumlu yazıişleri müdürüdür. Gazete sahibinin bu konuda hiçbir cezai sorumluluğu yoktur. Buna rağmen, kendisini tutuklatabilmek için sorumluluğu gazetemiz sahibine yüklemeye çalışan savcı, bu amacına ulaşabilmek için sorumlu yazışleri müdürümüzün "hayali bir şahıs" olabileceğini dahi ileri sürmektedir. Savcı, elinde nüfus kaydı, açık ev adresi bulunan, gazetemizin yayına hazırlanması sırasında polisin de, savcılığın da açık adresini bildikleri gazetemizin bürosuna gelip giden sorumlu yazıişleri müdürümüzü "hayali şahıs" olarak gösterip, gazetemiz sahibine "bu durumda cezai sorumlulukta senindir" deyip faşist MC iktidarının kendisinden istediği tutuklama kararını çıkarttırmaya çalışmaktadır.

Bu tür uydurma ve varolan yasalara dahi açıkça aykırı gerekçelerle istediği tutuklama talebi gerek Sulh Ceza, gerekse Asliye Ceza mahkemesince reddedilmiştir. Bunun üzerine, mesai saatinin bitmiş olmasına rağmen, gazetemizin sahibini askeri savcılığa göndermek istemiştir. Savcının bu kararı gerek Anayasa'ya, gerekse yasalara açıkça aykırıdır. Askeri mahkemelerin sivil kişileri hangi hallerde yargılayabileceği, hele hele basın suçlarına bakamayacağı hakim sınıfların kendilerinin çıkarttığı yasalarda da, anayasa'da da açıkça yazılıdır. Faşist MC iktidarı, 12 Mart sıkıyönetim mahkemelerinin, onların devamı olan faşist DGM'lerin yerini şimdi de askeri mahkemelerle doldurmaya çalışmaktadır. Bu mahkemeler eliyle devrimci, yurtsever ilerici basını susturmanın, devrimcileri, yurtseverleri, ilericileri sudan gerekçelerle zindanlara doldurabilmenin hesaplarını yapmaktadır. Ama halkın mücadelesi onların hesaplarını bozacaktır. Devrimciler, yurtseverler, ilericiler faşist MC'nin askeri mahkemeleri adım adım meşrulaştırma çabalarına göz yummayacaklardır.

İşkence

Baş.ta.sa.1'de

kamuoyuna yansıtılması yurtsever ve demokratları harekete geçirmektedir.

CHP Hatay milletvekili Mehmet Sönmez devrimci ve yurtseverlere yapılan işkenceler konusunda bir meclis araştırması açılmasını istemiş, soru önergesi vermiştir. Önergede siyasi cinayetlerin ve işkencelerin bizzat iktidar tarafından desteklendiğini, ilerici kalemleri, yurtsever devrimci öğrencileri, öğretmenleri, sömürüyü yok etmek isteyen emekçileri susturmak için işkence uygulandığını söyleyen Sönmez "faşizmin ölüm kusan mangaları toplumu susturamaz" demiştir.

Barolar Birliği'nin 10. Genel Kurulu'nda da 141 142. 163 gibi maddelerin yasalardan çıkarılması, sivil sanıkların askeri mahkemelerde yargılanması gibi usulsüzlüklere son verilmesi gibi kararların yanında, işkencelerin önlenmesi için mücadele edilmesi de kararlaştırıldı.

HAFTALIK GAZETE
SAHİBİ: NEVZAT AÇAN, SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: H. SELİM AÇAN, YÖNETİM YERİ: N.OSMANİYE CAD. ATA İŞ HANI 34/404 CAĞALOĞLU- İSTANBUL ABONE ŞARTLARI: YURT İÇİ YILLIK 125 TL. 6 AYLIK 65 TL, YURT DIŞI YILLIK 200 TL. 6 AYLIK 100 TL. İLAN ŞARTLARI: SANTİMİ 30 TL.

Halkı

Baş.ta.sa.1'de

lık v.s. v.s." nutuklarının sahteliği de ortaya saçıldı.

"25.000 liralık maaşlar" hikayesi neleri ortaya çıkarmıştır? En önemlisi, CHP'den DP'den AP'den MHP'ye kadar bütün siyasi partilerin bu günkü düzeni savunan, bu günkü düzenin özünü değiştirmeden, şurasını burasını değiştirme hevesinde olan Partiler oldukları bir kere daha ortaya çıkmıştır. Özellikle CHP'nin "düzen değişikliği" "halkçı iktidar" "halk iktidarı" gevezeliklerinin gerçekten ne kadar uzak olduğu ortaya çıkmıştır. CHP bu günkü hakim sınıflar düzeninin savunuculuğunu, tıpkı diğer partiler gibi yapmakta, ve iş düzenin, parlamentonun savunuculuğunu yapmaya varınca bas bas bağırmaktadır: "diğer partilere de danışalım, parlamentonun saygınlığını koruyalım" "Aman başka partileri küçük düşürmiyelim!"

Halkın çıkarlarını laf ta değil özde savunan bir parti CHP'nin yaptığı şarlatanlığı yapabilir mi?"Aman diğer partilerin saygınlığına zarar vermeyelim" diye ortaya atılır, tıpkı faşist ve gerici parlamenterlerin yaptığı gibi 30.000 lira maaşa 2,5 dakikada evet diyebilir mi? Durup düşünmez mi bunun hesabının sorulacağını? Herşeyden öte bu günkü işbirlikçi hakim sınıflar devletinin bir unsuru olan, dolayısıyla da, hakim sınıfların halk üzerinde baskı uyguladıkları bir organdan başka bir şey olmayan parlamentonun kayıtsız şartsız savunuculuğunu yapabilir mi?

Evet, "25.000 liralık maaşlar" hikayesi bu günkü düzenin kimlerin düzeni olduğunu bir kez daha ortaya çıkardı. Daha dün işçilerin cebinden 600.000 lira yediği ortaya çıkan Halil Tunç, bu gün parlamenterleri eleştiriyor. Çok para alıyorlar diye, Daha dün hırsızlık yapan Demireller, bu gün ahlak ve faziletin temsilcisi kesiliyorlar. Bir yıldan beri varlığı bilinen bir yasadan "ben habersizdim" diyen Ecevit ise tam anlamıyla halkın "umudu" olmadığını en kör gözler için bile ispatlıyor.

Bu düzen aslında Vehbi Koçların, Sabancıların büyük burjuvazinin ve Toprak Ağalarının düzenidir. Ve onlar ayda 25.000 lira değil, 250 milyon, 1 milyar lira "kazanmaktadır"lar. Bu düzen, emperyalizme bağımlı bir düzendir ve Türkiye'nin işçi sınıfı, köylüler, tüm emekçi halk, bir yandan da uluslararası finans kapital tarafından azgınca sömürülmektedir.

Bu gün onların kasasında [illegible] duran, işçilerin, köylülerin alınteri, kanı; çoluğu çocuğuyla sürünen ve sefil bir hayat yaşayan onurlu emekçilerin emeğidir. Ve yarın bu kan ve ter onları boğacak, bütün yolsuzlukları, hırsızlıkları sömürü ve haksızlığı ortadan kaldıracaktır.

Seçimler yaklaşırken böylesine [illegible] bir teşhirin gerçekleşmesi, halkın devrimci mücadelesi açısından ayrı bir olumluluk taşımaktadır.

Açıkça ortaya çıkmıştır ki, seçimler halkın kurtuluşu olamaz. Birbiri nin kusurunu örtmeye çalışan ve birbiriyle her an uzlaşmaya hazır parlamenterist sağ ve "sol"; son tahlilde aynı yolun yolcusu, bu düzenin savunucusu, dolayısıyla, emperyalizme bağımlılığın, kapitalizmin, feodalizmin, her tür sömürü ve zulmün savunucusudurlar.

Halkı kurtaracak olan, ve bu günkü sömürücü hakim sınıfları mezarına gömecek olan, halkın kendi güçlerinin gerçekleştireceği Ulusal Demokratik Halk Devrimi'dir.

Halil Tunç,

Baş.ta.sa.1'de

"... ifade ettim, asgari ücret en az ve en az 5 bin olmalıdır. Toplu sözleşmelerde arkadaşlarımı frenlemeyeceğim artık. De miyeceğim artık ülkeyi düşünün" demektedir Halil Tunç. Ve Türk-İş asgari ücretlerin yeniden tesbit edilmesini istemektedir.

Ey halk düşmanı, ey işçi sınıfı haini! Sana sor mazlar mı sanıyorsun ihanetinin hesabını? "Asgari ücret en az 5 bin lira olmalıydı da, Haziran ayında asgari ücret tesbit edilirken neredeydin?" de mezler mi? Senin ülkeyi düşünmek dediğin, emperyalistlerin ve işbirlikçi patronların çıkarlarını düşünmek olmasın?

Halil Tunç telaşlanmakta haklıdır. O, işçi sınıfının artan nefret ve öfkesinin sömürü düzeninin tümüne yönelmesinden korkmaktadır ve kendi ihanetini gizlemeye çabalamaktadır.

İşçi Sınıfı Halil Tunç ve benzeri hainleri yolunun üstünden temizleyecek

ADNAN ÖZYALÇINER

Baş.ta.sa.3'de

rının da kanıtıdır. İşkenceciler aramızdadır. Bütün aydınlar, yazarlar, öğretmenler, faşizmin bu insanlık dışı saldırısını izlemek, halka duyurmakta birleşmelidir. İlerici parti ve örgütler işkenceyle savaşmak zorundadır lar. Faşizm ayrıcalık gözetmez, adam seçmez. İşkence hepimize, halkımıza yöneliktir. Savcılar, yargıçlar, avukatlar, tüm adalet adamları sizin görevriniz de faşizmin insanlık dışı bu saldırısı karşısında halka yardımcı olmaktır. İşkenceyi yapanları ve yaptıranları ortaya çıkarmak insanlık görevidir, yurtseverlik görevidir. Çünkü emperyalizmin geri bıraktırılmış ülkelerdeki en etkin silahı faşizmdir.

Macaristan ve Bulgaristan

Baş.ta.sa.1'de

yalistlerin isteği ve ihtiyaçları doğrultusunda şekillenmektedir. Yüzlerinde marksizm-leninizm maskesi taşıyan Bulgar ve Macar revizyonistleri ülke kaynaklarını, halkın menfaatlerini sosyal-emperyalistlere peşkeş çekmektedir. Sovyet sosyal-emperyalizmi Türkiye'de sadece kendi ekonomik yatırımları, siyasi, kültürel andlaşmalar yoluyla değil aynı zamanda kendi sömürgeleri yoluyla da yayılmaktadır.

Sosyal-emperyalizmin ülkemizdeki yayılmasının ulaştığı boyutlar eğer son zamanlarda onun sömürgeleriyle ülkemizin geliştirdiği ilişkiler de dikkate alınırsa daha kolay anlaşılır. Sovyet sosyal-emperyalizmi özellikle son yıllarda Amerikan emperyalizminin dünyada ve ülkemizde sarsılan yerini almak istemekte ve saldırgan emellerini gerçekleştirmek, ülkemizi kendi hegemonyası altına sokabilmek için ekonomik, siyasi, kültürel her alanda hızla yayılmaktadır. MC hükümeti ile Sovyetler Birliği arasında bir dizi andlaşma imzalanmıştır. Mevcut durumda Sovyetler Birliği, alüminyum, demir, çelik, petrol rafinerisi, azot sanayii v.s. gibi ekonominin en önemli kollarını kontrolü altına almıştır.

Faşist MC her geçen gün sosyal-emperyalizmle bağlarını sıkılaştırırken, Ecevit de boş durmamaktadır. İktidara gelirse Sovyetler'le ve onun sömürgeleriyle ilişkileri nasıl sürdürüceği üzerine sosyal-emperyalistlere vaadlerde bulunmaktadır. Bulgaristan gezisinden sonra Ecevit Türk-Bulgar dostluğunun artık partiler üstü bir politika, ulusal bir politika olduğunu söyleyerek "İktidara gelirsek şimdi kenara atılmış olanakları geliştireceğiz ve ilişkilerimizi sıkılaştıracağız" dedi. Bu, onun Sovyetler'e verdiği teminattır. Ecevit sosyal-emperyalistlere yaranmak istemektedir.

Emperyalistlerin, sosyal-emperyalistlerin ve her türden gericinin ağzında "iyi komşuluk ve dostluk ilişkileri" güzel boş bir laftan ibarettir. Onlar attıkları her adımda kendi vahşi, saldırgan çıkarlarını düşünürler. Türkiye halkı sadece ABD emperyalizmine ve Sovyet sosyal-emperyalizmine değil, sosyal-emperyalizmin dolaylı sömürüsü demek olan, onun sömürgesi niteliğindeki ülkelerle yapılan gerici anlaşmalara da karşı çıkmalı, onlarla mücadele etmelidir.

Halkı sömürenler

Baş.ta.sa.1'de

Yukarıdaki çizelgede de görüldüğü gibi, en yüksek bürokratlarla emekçilerin gelirleri arasında korkunç bir uçurum vardır.

Fakat sınıf mücadelesinin esas cereyan ettiği iki kutup arasındaki gerçek uçurumu anlamak için SABANCI HOLDİNG ile bir işçinin, ya da memurun aylık gelirlerini karşılaştırmak gerekir.

SABANCI HOLDİNG'İN BİR AYLIK KARI, İLE 300.000 (üçyüzbin) tarım işçisinin; yüzellibin (150.000) işçinin ve yüzellibin (150.000) memurun aylık geliri birbirine eşittir.

SABANCI HOLDİNG'İN BİR AYLIK KARI, BİR SENATÖRÜN AYLIĞINDAN 10.000 (onbin) kere daha fazladır. Yada bu 10.000 (onbin) senatör ve milletvekilinin maaşlarının toplamına eşittir. Ya da Türkiye gibi 20 ülkenin parlamenterlerinin maaşlarına eşittir.

Bu gün bir çok sahtekar, düzenin eleştirisini parlamenterlerin maaşlarının artışıyla sınırlamakla, aslında gerçek sömürenleri, gerçek hedefleri gizleme amacına hizmet etmektedir.

Bu bakımdan, ECEVİT'den HALİL TUNÇ'DAN, FEYZİOĞLU'NDAN, ERBAKAN'DAN AP'SİNE KADAR HEPSİ SUÇORTAĞIDIR,

ONLARIN HEPSİ, MESELENİN ESASI PARLAMENTERLERİN MAAŞININ ARTMASIYMIŞ GİBİ DAVRANMAKTA VE GERÇEK DÜŞMANLARI GÖZDEN SAKLAMAKTA BİRLEŞMEKTEDİRLER.

GERÇEK SÖMÜRÜCÜLER SABANCI HOLDİNG GİBİ İŞBİRLİKÇİ BÜYÜK BURJUVAZİ, TOPRAK AĞALARI VE EMPERYALİZMDİR.

●

emperyalistlerin, sosyal-emperyalistlerin ve işbirlikçi hakim sınıfların sömürü ve zulüm düzenini başta köylülük olmak üzere bütün emekçi sınıflar la birlikte yerle bir edecektir.

Milli Güvenlik Kurulu

Baş.ta.sa.1'de

yurtsever öğrencilere karşı saldırıları sürmektedir. Hergün birkaç öğrenci kurşunlanmakta, faşist saldırılara yiğitçe karşı koyan öğrenciler yüzlerce kişilik gruplar halinde karakollara, siyasi polise götürülmekte, işkence görmektedirler.

Bunun yanısıra MC'nin emrindeki valiler, sıkıyönetim kumandanları gibi, hergün devrimci, yurtsever, ilerici derneklerin beşini, onunu birden kapatmakta, tertipler tezgahlanarak dernek yöneticileri ve üyeleri gözaltına alınmakta, tutuklanmaktadır. Mahkemelerin açılmasına karar verdiği dernekler, faşist valiler tarafından ısrarla kapalı tutulmaktadır.

İşte; Milli Güvenlik Kurulu'nun desteklediği faşist MC'nin aldığı "tedbirler" kabaca bunlardır. Aslında bu açıklama, bu "tedbirler"in alınmasına nerelerde karar verildiğini ve bunların kimin desteğiyle yürütüldüğünü ortaya koymaktadır.

İşbirlikçi hakim sınıflar, sınıf diktatörlüklerini gizleyebilmek için her fırsatta "devlet yönetiminin bütün halkın serbestçe seçtiği temsilcilerinden oluşan parlamentonun elinde olduğunu" tekrarlar dururlar. Gerçekte ise sömürü düzeni ayakta kaldıkça seçimler bir yutturmaca, ezilen ve sömürülenler için "her dört yılda bir hakim sınıfların hangi temsilcilerinin kendilerini ezeceğini belirlemekten başka bir şey değildir." Parlamento ise, hakim sınıfların diktatörlüklerinin üstünü örtmekte kullandıkları bir saldır, göstermelik bir kurumdur. Devlet yönetimi ile ilgili bütün önemli kararlar, ekonomik ve siyasi iktidarı ellerinde bulunduran işbirlikçi tekelci burjuvaların, toprak ağalarının kendi aralarında yaptıkları toplantı ve görüşmelerde, ya da güvenilir temsilcilerini doldurdukları organlarda alınır. Milli Güvenlik Kurulu bu organlardan biri ve en önde gelenlerindendir.

Bu kurulun yaptığı gizli toplantılarda iç ve dış siyasetle ilgili bütün önemli konularda alınan ve "tavsiye" kararı olarak ilan edilen kararlar, aslında porlamento da dahil bütün devlet kurumlarının yerine getirmek zorunda oldukları emirlerdir. Bugüne kadar, MGK'da alınan "tavsiye" kararlarının hemen hemen hepsi meclislerde bazen göstermelik tartışmalardan sonra, ama çoğunlukla hiç tartışmasız kabul edilmiştir. Bugüne kadar ki bütün sıkıyönetimler önce MGK'nın aldığı "tavsiye" kararlarına dayanılarak ilan edilmiştir. Yabancı ülkelerle yapılacak anlaşmalar önce MGK'da görüşülür. Burada kabul edilirse yapılır. Savaş ve seferberlik ilanından, üniversitelere el konulup konulmamasına, işçi sınıfının gervlerinin, öğrenci gençliğin mücadelesinin nasıl bastırılacağına kadar iç ve dış politikayla ilgili bütün konular önce MGK'da görüşülür, orada karara bağlanır.

TUFAN LİCELİ

Baş.ta.sa.1'de

delege avcılığı yapmışlardır. Bu olay karşısında tüm parlementerlerin suskunluğunu ve ilgisizliğini kınıyoruz.

Dileğimiz şudur: Katil polis Harun Şahin derhal tutuklanmalıdır. Suçsuz yere tutuklanan arkadaşlarımız serbest bırakılmalıdır.

Şurası da bilinmelidir ki; "işbirlikçi hakim sınıfların baskı, zulüm ve kan düzeni olan faşizm, emekçi halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi karşısında mutlaka ama mutlaka yenilgiye uğrayacaktır."

Yukarıdaki açıklamalar açıkça göstermektedir ki devrimci Tufan Liceli'nin katili faşist polis Harun Şahin'dir.

Bugüne kadar birçok devrimci ve yurtsever polisler tarafından aynı şekilde katledildi. 1969' da İstanbul'da Taylan Özgür faşist polis İhsan Çakıcı tarafından, 1976'da Ankara'da Nuray Erenler polisler, İstanbul'da Atilla Özkan işkenceci faşist polis Mete Altan tarafından katledildi. Bugüne kadar bu faşist katillerden cinayetlerinin hesabı sorulmadı. Bugün de katiller ve cinayetleri unutturulmak isteniyor.

FAŞİST KATİLLERDEN CİNAYETLERİNİN HESABI SORULMALIDIR!

TUFAN LİCELİ'NİN KATLEDİLMESİNİN SORUMLULARINDAN FAŞİST MÜDÜR CEMAL POYRAZOĞLU VE KATİL POLİS HARUN ŞAHİN TUTUKLANMALIDIR.

İşkence ve siyasi cinayetlere

Baş.ta.sa.3'de

parçası olarak devrimci bir tarzda yürütülen ciddi bir mücadele sonunda "işkence ve siyasi cinayetlere son" yolunda geçici de olsa, kısmı da olsa olumlu sonuçlar alınabilir. Bu nedenle, işkence ve siyasi cinayetlerin de kökünü kazıyacak olan UDHD mücadelesini daha kararlı olarak yürütmeye devam etmeliyiz. Bu mücadelenin bir parçası olarak işkence ve cinayetlere karşı kampanyamızı sürdürmeliyiz

Bugün ülkemizde işkence ve siyasi cinayetlere karşı mücadele faşist MC ile sınırlanamaz. Sosyal faşistlerin ve reformistlerin çeşitli amaçlarla yaydıkları düşmanı faşist MC'ye indirgeme anlayışı bir çok emekçiyi, aydını etkilemektedir. Özellikle bu meselede her şeyin nedenini faşist MC olarak görme ve bir kez faşist MC düşürülürse her şeyin düzelebileceği umudu oldukça yaygındır ve boyuna körüklenmektedir. Bu son derece yanlış ve zararlı anlayışla sonuna kadar mücadele edilmelidir. Bu noktadaki her zaaf, sosyal faşistlerin ve reformistlerin güçlenmesini sağlar. İşkence ve siyasi cinayetlerin nedeni emperyalizme bağımlı, geri yarı sömürge yapı olduğu bir an bile unutulmamalıdır. Ve, işkence ve siyasi cinayetlere karşı mücadele bu perspektifle ele alınarak yürütülmelidir.. Şüphesiz ki, azgın faşist MC iktidarı, bugün bu meselede esas vuruşu yapacağımız hedeftir. Ancak düşmanların doğru bir şekilde tespitiyle faşist MC'ye yönelen mücadele UDHD'nin güçlerini geliştirecek-tir. Aksi halde, hangi niyetle olursa olsun yanlış lara düşülecek, amaca varılamıyacaktır.

Bugün, işkence ve siyasi cinayetlere karşı mücadele, faşizme, sosyal faşizme ve iki süper devlete karşı mücadele temeli üzerinde yükselmelidir. Faşizm ve sosyal faşizm emperyalizme ve sosyal emperyalizme bağımlılık ilişkisiyle varolmaktadır. Faşizme ve sosyal faşizme karşı mücadeleyi demokratik devrim görevlerini öncelikle yürütürken, emperyalizme ve sosyal emperyalizme karşı mücadele unutulmamalıdır. Birine karşı mücadele diğerinden koparılmamalıdır.

İşkenceci, katil faşist MC iktidarına karşı mücadele, iki süper devlet ve işbirlikçi hakim sınıflar iktidarına karşı mücadelenin bir parçasıdır

"İşkenceye ve siyasi cinayetlere son" kampanyasını faşizme, sosyal faşizme karşı mücadelesinin iki süper devlete karşı mücadelenin bir parçası olarak kararlılıkla sürdürelim. İşkence ve siyasi cinayetlere karşı sloganlarımızı temel sloganlarımızla birlikte, onların bir parçası olarak en geniş kitlelere yayalım.

İŞKENCEYE, SİYASİ CİNAYETLERE SON!
KAHROLSUN İŞKENCECİ, KATİL FAŞİST MC İKTİDARI!
İŞKENCECİLER, KATİLLER TUTUKLANMALI, YARGILANMALI!
KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL FAŞİZM!
KAHROLSUN İKİ SÜPER DEVLET!
YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI!

Halkın mücadelesi

Baş.ta.sa.1'de

yeni cinayet ve işkenceler, faşizme, siyasi cinayetler ve işkencelere karşı mücadelenin daha da yükseltilmesi, en geniş kitlelerin katılmasının sağlanması gerektiğini bir kere daha gösteriyor. Ancak geniş halk kitlelerinin aktif mücadelesi ile saldırganlar geriletilebilir. Faşist katillerden işkencecilerden hesap sorulabilir.

İşkence ve zulmün kökünün kazınması ise, sömürü ve zulüm düzeninin yerle bir edilmesine bağlıdır. İşkence ve her türlü zulmün ortadan kaldırılması, işbirlikçi hakim sınıflar iktidarının yıkılması, ABD emperyalizminin hegemonyası ve Rus sosyal-emperyalizminin yayılmasına son verilmesiyle mümkündür.

İşkence ve zulmün yokolması Ulusal Demokratik Halk Devrimi mücadelesinin zaferi ile gerçekleşecektir.

Faşist katillerden, işkencecilerden hesap sorulmalıdır.

KAHROLSUN İŞKENCECİ, KATİL, FAŞİST MC İKTİDARI!
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!
NE AMERİKA, NE RUSYA, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

Vefa Lisesi

Baş.ta.sa.1'de

vaplandırmak, faşist müdür Sebahattin [illegible]rça'yı kınamak için yatılı yurtsever devrimciler boykota başladılar. Bunlara biz gündüzlülerden de katılın ca boykotumuz amacına ulaşmış oluyordu. Boykotumuzun amacı burjuva gazetelerinde yazıldığı gibi müdürü istememek değil,

- Demokratik lise için mücadele etmek,
- Gerici kitapları protesto,
- Faşist saldırganlara gerekli cevabı vermek,
- Devrimci dayanışmayı sağlamak.

4 gün süreyle boykotumuz devam etti. 1 öğretmen, 5 öğrenci tutuklandı. 29 Aralık günü faşist mollalar, "Allah, Allah" ve tekbir sesleriyle bizlere saldırdılar. 6 arkadaşımız çeşitli yerlerinden yaralandı. Onlar şuna inanıyordu "Biz saldırırız ve bir avuç devrimciyi sindiririz" fakat böyle olmadı ve bir avuç dedikleri 1500 kişi hep bir ağızdan:

"Demokratik Lise",
"Gerici Eğitime Son",
"Faşist Müdür İstifa"

gibi sloganlarla onlara cevap verdik. Biz inanıyoruz ki, bu mücadele sadece bizim değil, tüm liseli gençliğin mücadelesidir. Liseli gençliğin mücadelesi işçi sınıfının mücadelesinden ayrılamaz.

YAŞASIN DEMOKRATİK LİSE KAVGAMIZ!
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!

VEFA LİSESİ'NDEN YURTSEVER DEVRİMCİLER

Zeki Aral

Baş.ta.3'de

dırlar. Oturma grevini gütmelidirler. Her işçi arkadaş, işkencenin ne için uygulandığını kimlerin işine yaradığını, ve hangi şartlarda burjuvazinin bu yönteme başvurduğunu anlatıp, bunun yanında, seminerler yürüyüşler düzenlemeliyiz.

5- İşkencenin bu kadar yoğunlaşmasında CHP'nin çok büyük sorumluluğu vardır. İktidara oturduğunda "Ak Günler" getireceğim dedi, fakat "geç mişe sünger çekince" halkımız daha karanlıktan kurtulamadı. İlericileri işkencehanelerde öldüren işkencecilerle uzlaşan CHP'nin ne kadar emekçi yanlısı olduğunu gördük. CHP faşistlerle uzlaşınca bir kere daha gösterdiki emekçilerin, bizlerin partisi değil, sermayenin partisidir... Faşistlerle uzlaşanları halkımız affetmiyor, er geç onların da dersini verecektir.

ZEKİ ARAL
ŞARAP FABRİKASINDAN
BİR İŞÇİ
ANKARA

Öğrenci gençliğin

Baş.ta.sa.4'de

liselerimizin çevresinden başlayarak yöremizdeki emekçi halkın, mücadelemize omuz vermesi için bildiri dağıtma, afişleme, pullama, anket düzenleme vb. propaganda yollarını düzenli olarak kullanmalıyız. Semt kahvelerinde, gecekondu mahallelerinde, emekçi halkın toplu olarak bulunduğu her yerde sık sık toplantılar düzenleyerek, onların sorunlarına birlikte çözüm arayarak, mücadelelerine katılarak dayanışma ve güçbirliğimizi pekiştirmeliyiz. Grup halinde grev ve direnişlere gitmeli, işçi sınıfının ve tüm emekçi halkın mücadelesini bütün gücümüzle desteklemeliyiz.

Devrimci, yurtsever öğrenciler; geniş gençlik yığınları olduğu gibi emekçi halkla kaynaşma görevini başarmanın bugün her zamankinden daha fazla önem taşıdığını bilinciyle hareket ederek bu yolda ileri atılmalıdır-lar.

İspanya

Baş.sa.2'de

bu gün içinde bulunduğu kargaşalığın da bir göstergesidir. Revizyonist partiler, devrime ve sosyalizme ihanet yolunda ayrı ayrı yönlere gidiyor, ağababaları Sovyet sosyal emperyalistlerine yan dönüyorlar. Sosyal-emperyalistler, elleriyle besleyip, büyüttükleri revizyonist partilerin bütün iplerini yeniden ellerine alabilmek için ter döküyorlar. Toplantılar, konferanslar düzenleyerek, baskı, tehdit ve şantaja başvurarak bütün revizyonist partiler üzerinde kayıtsız şartsız egemenlik kurmaya çalışmalarına rağmen, dağılma ve parçalanmanın önünü alamıyorlar. Bu amaçla, yıllarca uğraştıktan sonra geçen sene toplayabildikleri Berlin Konferansı, revizyonist ihanetin yanısıra revizyonist kamptaki parçalanmanın tescilinden başka sonuç vermedi.

Bugün, İspanya'da işçi sınıfı ve emekçi kitleler faşist rejime karşı cesaretle ileri atılıyorlar. Birbiri peşisıra patlayan ve milyonlarca işçinin, emekçinin katıldığı grevler, gösteriler, fabrika işgalleri v.b. eylemler Huan Karlos (Juan Carlos) faşizminin temellerini sarsıyor. Faşist rejim biraz daha ayakta kalabilmek için sözde reform vaatleri veriyor, göstermelik tedbirler alıyor. Revizyonistlerin ve reformistlerin de hararetle körükledikleri reform hayalleri, İspanya işçi sınıfını ve emekçi halkı artık aldatamıyor. İsçiler ve emekçiler kurtuluşlarının ancak şiddete dayanan devrimle mümkün olacağını sınıf mücadelesinin ateşi içinde daha iyi kavrıyorlar. Gün geçtikçe artan sayıda İspanya Komünist Partisi (M-L)'in devrimci bayrağı altında toplanıyorlar.

Dikili'de

Mitingde şu sloganlar atıldı: "Tütün de sömürüye son", "Krediler üreticiye verilsin", "Taban fiyat 45 baş fiyat 65", "Herkese İş Köylüye Toprak, Halka Hürriyet", "Ne Amerika, Ne Rusya, Bağımsız Demokratik Türkiye", "işçi-köylü ele demokratik devrimde", "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet", "Katil İktidar", "Gökhanlar ölmez", "işkencecilerden hesap soralım", "işkenceci polisler tutuklansın", "Kahrolsun faşistler-sosyal-faşistler".

Yürüyüş sonunda konuşmacı arkadaş konuşmasında özetle şöyle dedi:

"Ekonomik haklar uğruna mücadelemizi siyasi iktidar uğruna mücadelemize bağlamalıyız. Ancak devrimci işçi-köylü iktidarıyladır ki, emperyalizm ve sosyal-emperyalizmin sömürüsüne ve baskısına iç gericiliğin sömürü ve baskısına, zulmüne son verilebilir, yok edilebilir".

Konuşmadan sonra hep birlikte devrim andı içilerek dağılındı.

Çekoslovakya'da

Baş.sa.2'de

lırsa çalışılsın. Bu çelişkiler ve mücadeleler çeşitli revizyonist güçler arasındakı mücadelelerdir. Bu mücadelelerin temelinde, emperyalist-kapitalist sömürü ve bu sömürüden en fazla payı alma mücadelesi yatmaktadır. Bu mücadeleler karşı devrimciler arasındaki mücadelelerdir.

ÇEKOSLOVAKYA'DA DA REVİZYONİSTLER ARASINDA ŞİDDETLİ BİR MÜCADELE VARDIR.

"Çekoslovakya'da komünist rejimi eleştiren, Fransız gazetelerine bildiriler gönderen, ülkenin eski liberal lideri Alexander Dubçek yanlısı dört kişi tutuklanmıştır."

"Öte yandan Çekoslovakya gizli polisi, aktör Pavel Landkovsky ile edebiyat eleştirmeni Zdenek Urbanek'in evlerini aramıştır."

9 Ocak günü Milliyet gazetesinde çıkan bu haber yukarıda ifade edilen durumun açık bir kanıtıdır. Böylece sahte "proleter enternasyonalist", "birlik!" perdesi aralanmakta ve revizyonizmin nasıl için için çürüme demek olduğu, revizyonistler arasında şiddetli ve kıyasıya iktidar mücadeleleri de ortaya çıkmaktadır.

Dubçek, burjuva milliyetçisi, şoven bir revizyonistti. Sosyal-emperyalist burjuvaziye ve onun ülke üzerindeki tahakkümüne karşı çıkışının nedeni tamamiyle karşı devrimci temellere dayanıyordu. Ve o "batı" ile aynı kölelik, yarı-sömürgelik ilişkilerini sürdürmeyi planlıyordu.

Sosyal-emperyalizmin Çekoslovakya'yı işgali, Dubçek ve onun gibilerinin yerine Sovyet işbirlikçisi revizyonist bir kliğin iktidara getirilmesiyle sonuçlandı.

Ancak bu faşist işgal, revizyonistler arasındaki mücadeleyi çok kısa bir süre için engelleyebildi. Sonra kapitalizmin kanunlarının zorunlu bir sonucu olarak dar milliyetçi revizyonistler de yeniden güçlendiler.

Bu son tutuklama olayı ve benzer olaylar, Sovyet işbirlikçisi ve Sovyet işbirlikçisi olmayan karşı devrimci revizyonist gruplar arasındaki mücadelelerdir.

Çekoslovakya'da meydana gelen olaylar, Sovyet işbirlikçisi kesimle milliyetçi modern revizyonistler arasındaki mücadelenin yeniden yoğunlaşmasının bir sonucudur.

Bu olaylar, aynı zamanda Sovyetler Birliği'nin revizyonist kamp üzerine kurduğu tahakkümün ne denli zayıf ve çatlak olduğunu da ortaya çıkarmaktadır. Modern revizyonizmin sahte birliği her gün yeni çıkar çatışmalarıyla daha da açık bir şekilde dağınıklığa, bölünmüşlüğe dönüşmektedir.

Ancak, bir yandan kendini kemiren uluslararası modern revizyonizmi esasta dünya halklarının devrimci mücadeleleri yerle bir edecektir. Ona esas öldürücü darbeyi dünya proletaryası ve emekçileri indirecektir.

Teori yolumuzu

Baş.sa.2'de

Köleci ve feodal toplumlarda olduğu gibi, kapitalist toplumda da devlet, her ülkenin iktisadi, sosyal ve siyasi koşullarına; sınıf mücadelesinin eriştiği boyutlara, ulusal ve uluslararası durumdaki değişikliğe bağlı olarak değişik biçimler alır. Diğer bir ifadeyle, kapitalist toplumda egemen sınıf olan burjuvazi, sınıf egemenliğini değişik biçimler altında sürdürür. Burjuva devletinin aldığı biçimler çok çeşitlidir. Fakat bunları iki ana katagoride toplayabiliriz: Burjuva demokrasisi ve faşizm...

Fakat ister burjuva demokrasisi, isterse faşizm biçimini alsın burjuva devletinin özü hep aynıdır. Burjuva diktatörlüğü... Burjuva demokrasisi ile faşizm arasındaki fark ise, sadece, burjuvazinin egemenlik biçimleri arasındaki bir farktır.

Buradan konumuza geçebiliriz.

Kapitalizmin egemenliği, burjuvazinin ekonomik ve siyasi egemenliği Batı Avrupa ve ABD'de 20. yüzyıldan önce gerçekleştiği halde, faşizmin bir siyasi sistem olarak ortaya çıkışı aynı döneme tekabül etmemektedir. Şu halde faşizm, burjuva egemenliğinin ve kapitalizmin belli bir gelişme düzeyinin olgusudur.

20. yüzyılın başları kapitalizmin gelişmesinde bir dönüm noktasıdır. Kapitalizm, kendi iç evrimi sonucunda emperyalist aşamaya geçti. İşte faşizm, kapitalizmin bu ikinci aşamasının, tekelci kapitalizm aşamasının bir olgusudur.

Faşizm meselesinde göz önüne alınması gereken birinci nokta budur.

Kapitalizm tekelci aşamaya 20. yüzyılın başlarında geçtiği halde, faşist rejimler, faşist diktatörlükler birinci emperyalist savaş sonrasında, kapitalizmin genel buhranının birinci aşaması ve Ekim 1917 sosyalist devriminin zaferinden sonra görülmüştür. 1917 Ekim sosyalist devriminin zaferi 20. yüzyılın sadece emperyalizm çağı değil, aynı zamanda, emperyalizm ve sosyal devrimler çağı olduğu pratikte göstermiştir. Daha sonraki bir dizi devrim de, çağımızın emperyalizm ve sosyal devrimler çağı olduğunu ispatlamıştır. O halde faşizm, sadece emperyalizm çağının değil, emperyalizm ve proleter devrimler çağının bir olgusudur.

Faşizm meselesi ele alınırken göz önünde tutulması gereken ikinci nokta da budur.

Bütün bunları toparlarsak, faşizmi şu şekilde tanımlayabiliriz:

Faşizm, emperyalizm ve proleter devrimler çağında tekelci burjuvazinin, finans kapital burjuvazisinin bir egemenlik sistemidir, aynı zamanda son egemenlik sistemidir

DEVAM EDECEK

Direnişimiz sırasında gördük ki, bu sendika bizi yanlız bıraktı

Erzincan'da bir sene önce kurulmuş olan Yem Sanayi müdürü, faşist İsmail isminde azılı bir işçi düşmanıdır. İşletme şefi yine işçi düşmanı Mehmet'tir. Bu faşistler işçilere hergün baskı yapmaktadırlar.

Bu işyerinde 25 işçi çalışmaktadır. Biz DİSK'e bağlı Besin-İş sendikasına girdik. 2 ay evvel toplu sözleşme yapıldı. Ama istediğimiz gibi olmadı. Besin-İş'in Erzincan'da şubesi olmadığından sözleşme Ankara'da yapıldı. Besin-İş yöneticileri toplu sözleşme metnini bile bize göndermek gereğini duymadılar. Diğer yandan fabrika müdürü de yapılan sözleşmeye uymamaktadır. Ne yılbaşı ikramiyelerimizi ne de yakacak paralarımızı ödemedi. Son olarak 31 Aralık günü yılbaşı tatili olduğundan bizi öğleyin bırakacaklarını söyledi ama bırakmadı. Biz işçiler de direnişe geçtik. Direnişi duyunca müdür, telaşa kapıldı. Bize baklava gönderdi, amacı bizi yıldırmak, bölmekti. Biz de yemedik, geri gönderdik. Hergün bize sövenler, küfür edenler yüzümüze gülmeye başladılar. Bizi bölmeye çalıştılar.

Bir kere daha gördük ki, sendika dahi bizi yalnız bıraktı. Bu sendikanın ne olduğunu anladık. Biz artık yanlız kendi gücümüze güveneceğiz.

KAHROLSUN SENDİKA AĞALARI!

YEM SANAYİİNDE ÇALIŞAN 25 İŞÇİ

"Ne MC'yi, ne de Koçdağlar'ı, Özdallar'ı istemiyoruz"

Biz Kahramanmaraş'ın Pazarcık ilçesine bağlı Musolar köyündeniz. Köyümüz 180 hanelik bir köydür. Kürt ve alevidir.

1922 senesinde bir okul açılmıştı. Bu okulu köyümüzün ağası Ruto ağa köy halkı bilinçlenmesin, ağalığını sürdürebilsin diye 1930 senesinde kapatmıştır. Şimdiyse üstü açık okul denmeyecek bir okul vardır.

Köyümüzün suyu köyün içine getirilmemiş, dışında bırakılmıştır. Köy halkı her sene Pazarcık ovasına çapa yapmak ve pamuk toplamak için dökülür, bazıları ise geçim için uzaklara gurbete giderler, 50-60 lira ücretle çalışırlar.

Bu dertlerimizin yanısıra köyümüzün yolu da yoktur. 1972'de yol yapımı için halktan 5 bin lira para toplanmıştır. Ama paranın nereye, Pazarçık kaymakamlığına mı, YSE müdürlüğüne mi verildiği bilinmemektedir. Bu sene yolumuzun yapımı için 18 bin lira toplanmıştır (Bir kısmı daha toplanmamış) köyümüze MC tarafından gönderilen faşist dozer sürücüsü Mehmet Çevik yolun yapımına başlamıştır. Şimdiyse ağalık taslayan iki kişinin aralarındaki çekişmeler yüzünden, faşist Mehmet Çevik yolun yapımını bırakmıştır.

Umudumuz toprak ağaları Koçdağ'lar ve Özdal'lar olmamalıdır, Koçdağ'lar ve Özdal'lar yüzünden bölünmeyelim. Biz Musolar köyü halkı olarak MC'yi olduğu gibi Koçdağ'ları ve Özdal'ları da istemiyoruz.

KAHROLSUN HALKA ZULMEDENLER!

MUSOLAR KÖYÜ HALKI

"Memlekette işsizlik yoktur" diyenlere!
BİZ HIRSIZLIK MI YAPALIM?

Biz gazetemiz vasıtasıyla tüm ilgili kuruluşlara ve halk düşmanı MC'ye sesleniyoruz.

Ben Adana'da boş gezen bir işçiyim. 2 çocuğum var. 6 ay önce Teksa Fabrikası'nda sendika ağalarına muhalefet ettiğim için, sudan bahanelerle işten atıldım. İş için 7-8 yere başvurdum, hepsi de boş çıktı. İş için başvurduğum Özbucak Fabrikası'nda 2 bin lira rüşvet istediler, Paktaş'ta erkek işçi almıyoruz dediler. Gece bekçiliği için başvurdum, 1 sene önce sıraya koydukları halde hala bir ses çıkmadı. Valiye gittim İş Bulma Kurumu'na gönderdi, inşaata gittim, sendikal meseleden attılar. Mersa'ya gittim yıl başından sonra gel dediler. Arabistan'a yazıldım bir ses çıkmadı.

Durumun bundan ibarettir. Yalnız benim değil, binlerce işsiz kardeşimin de durumu benden farksız. Biz hırsızlık mı yapalım?

Karım Teksa'da çalışıyor. Ayda elimize 1.400.- TL. geçiyor. Bir evde iki aydan fazla oturamıyoruz. Çünkü kirayı veremediğimizden, evsahibi evden çıkarıyor.

İşsizlikten hergün kahveye gidiyorum, kahveciye bile borcum var.

"Memlekette işsizlik yoktur", "Böyyük Türkiye" diyenler; ya bu deveyi güdün, ya bu diyardan gidin. Bu yutturmacalar bizi daha fazla uyutamaz.

ADANA'DAN 4 İŞSİZ

Başlarını işkenceci komiser Mehmet Hantokuş'un çektiği Polislerle faşistler Şehrimizde oynamak istediği oyunları boşa çıkaracağız

Bizler Kırşehir'li devrimcileriz. Şehrimizde okullar açıldı açılalı sivil faşistlerin ve polislerin tezgahladığı oyunlar ve saldırılar bir gün olsun eksik olmuyor. Yine 24 Aralık günü polisler devrimcilerin gittiği Çamlıköşk kıraathanesini didik didik aramışlardır. Bu aramadan tam 10 dakika sonra kahveye 100-150 faşist ellerinde silahlarla saldırmışlar ancak devrimcilerin yiğitçe ve uyanık bir şekilde karşı koyması bu saldırıyı püskürtmüş ve bir faşist kolundan ve bir faşist de omuzundan yaralanmıştır. Saldırgan faşistler saldırdıklarına bin pişman olarak soluğu derneklerinde almışlardır.

İki faşistin vurulmasını fırsat bilen besleme komiser Mehmet Hantokuş'un başını çektiği polis ekibi hiç gerekçesiz sokaklardan, yollardan topladığı onlarca devrimciye işkence etmiş ve hiç bir gerekçe göstermeden elli kadar evi basmıştır. Bu besleme namussuz faşist MC'nin köpeği komiser Mehmet Hantokuç yanında 7 tane kendi gibi işkenceci faşist polisle birlikte çalışmaktadır. Bu hainler (Nuri Er Sabri, Aşkın, Kalkan, Nejdet, Rumi Turgut) yolda, sokakta, dernekte alabildikleri devrimcileri tenha köy yollarına, dağlara çıkartıp çırılçıplak kara yatırmakta ve her gün bu şekilde işkence yapmaktadırlar.

27 Aralık günü faşistler okulu işgal edip, okula herşeyden habersiz olarak gelen öğrencilere taş ve zincirlerle saldırmışlar, 4 devrimcivi yaralamışlardır. Bu olayın şehirde duyulması üzerine 50-60 kadar öğrenci velisi valiye çıkarak bu duruma son verilmesini, işkenceci Mehmet Hantokuç'un görevinden alınmasını söylemiş, yanlarına öğrencileri de alıp okula gitmişlerdir. Okula öğrencilerle birlikte gelen velilerin de geldiğini gören okul müdürü ve işgalci faşistler okulu derhal terketmişlerdir.

Bizler bu faşist saldırılara karşı, daha geniş kitleleri mücadeleye kazanarak şehrimizde oynanmak istenen oyunları boşa çıkaracağız.

İŞKENCECİLERDEN HESAP SORULMALIDIR!
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!

KIRŞEHİR'Lİ DEVRİMCİLER

"Köy düğünlerimizde bile devrimci marşlar söylüyoruz"

Biz Emiroğlu köyü devrimcileri hayatın her alanını devrimci mücadelenin bir parçası olarak görüyoruz.

Köyümüzde olan düğünlerde artık devrimci marşlar söylenmekte ve sloganlar atılmaktadır. Köyümüzün düğünleri emperyalizmi, sosyal-emperyalizmi, faşizmi, sosyal-faşizmi teşhir eden, devrimci propagandanın yapıldığı birer alan haline getirilmiştir.

YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ KAVGAMIZ!

PAZARCIK'IN EMİROĞLU KÖYÜNDEN BİR GRUP DEVRİMCİ KÖYLÜ

Halkımızın devrim uğruna yaptığı fedakarlıklar sonsuzdur

BİZ, EMİROĞLU, KÖSÜKLÜ, ÖRDEKDEDE, YARBAŞI, ALIBAĞ, TEROLAR, URUMOĞLU, DAVUTLAR, OCUKLAR, KARAHASAN, TOPALAŞAĞI, SÖĞÜTLÜ köylüleri olarak topladığımız kurban derilerinin paralarını işçilerin, köylülerin gazetesi olan, gazetemiz HALKIN KURTULUŞU-na gönderiyoruz.

DEVRİMCİ SELAMLAR

Emperyalistler ilaçların yan tesirlerini bizim üzerimizde deniyorlar

Emperyalizme karşı dünya halklarının mücadelesi, onları her geçen gün daha korkak ve huzursuz yapmaktadır. Çok yakın bir gelecekte Vietnam'da, Kamboçya'da olduğu gibi her yerden arkalarına baka baka çekip gideceklerdir.

28 Aralık günü Alman televizyonunun II. programında seyrettiğim "İlaçlar ve yan tesirleri" adlı bir programdan bahsetmek istiyorum. Program spikeri yeni yapılmış bir ilacın yan tesirleri ve yaptığı zararları anlattı. Daha sonra bir Amerikan ilaç şirketinin yetkili elemanına yeni bulunan ilacın yan tesirleri olup olmadığını III. dünya ülkelerindeki halklar üzerinde denediklerinin ve sonra diğer ülkelerde piyasaya çıkardıklarının doğru olup olmadığını sordu. İlaç şirketinin yetkili elemanı "Evet, fakat bunun sebebini bana sormayın" diye cevap verdi.

Bu sözleri duyduktan sonra, emperyalistlerin ne kadar halk düşmanı olduklarını ve onların işbirlikçilerinin de nasıl insanlıktan uzak olduklarını daha iyi anladım.

Onlar iyi bilsinler ki halk kendilerinden bütün bu namussuzluklarının hesabını soracaktır.

ALMANYA'DAN BİR OKUYUCU

"Faşizmle yılmadan mücadelede kararlıyım"

Malatya'da küçük bir esnaf olarak çalışıyorum Benim gibi ezilen yüzbinlerce esnaf var. İşçi, köylü, memur arkadaşlarım; hep okumak, durmadan öğrenmek gerekir. Faşizmi, sömürüyü işçi köylü arkadaşlarımıza anlatmak için bilinçlenmek gerekir. Ezilen kardeşlerim Millî Eğitim Bakanı'nın Felsefe kitabını okumak yerine, bizim gazetemiz olan HALKIN KURTULUŞU'nu okuyalım.

Seçimler yaklaşıyor, parlamenterlerin sesleri sık sık radyolardan duyuluyor. Faşist işbirlikçiler oy istemeye gelecekler. Derslerini o zaman verelim.

Fakir çocukları MC iktidarına maşa olmayın. İtten, kurttan, koçtan, attan, hayvandan bir şey beklemeyin.

Hakim sınıflara karşı yılmadan mücadele edelim.

KÜRT MİLLETİ ÜZERİNDE MİLLİ ZULME SON!
KAHROLSUN SÖMÜRÜ VE YAĞMA DÜZENİ!

MALATYA'DAN BİR ESNAF

"O bacanın harcı işçi kanları ile sulanmaktadır"
"Birleşeceğiz. Gaspedilen haklarımızı ve işçi kardeşlerimizin dökülen kanlarının öçlerini alacağız

Biz, Çoğulhan köylüleri kasabamızda bir dernek açtık. Fakat Amerikancı hakim sınıflar çeşitli baskılarla derneğimizi kapatmak istiyorlar.

Kasabamızın yakınında bulunan ve bizimde çalıştığımız termik santral inşaatında geçenlerde patronların kazançlarına, kazanç katmak uğruna 4 işçi kardeşimiz bacadan düşerek öldüler. 130 metrelik bacadan düşerek ölen dört işçi arkadaşımızın katili Büldon-Güleryüz şerketinin sahipleri zalim patronlardır. Suçlu bu katil patronlardır. Çünkü çok tehlikeli bir iş olan ve aynı zamanda da iş güvenliği olmayan bu bacada patron isteseydi daha sağlam halat ve halatı idare eden bir kaç görevli tayin ederdi. Fakat patron için önemli olan daha fazla kârdır. O bacanın harcı işçi kanları ile sulanmaktadır. Dört ocağın sönmesi, çocuklarının yetim, karılarının dul kalması onlar için önemli değildir.

Patron bizlerin sigortalı olduğunu söylüyor. Öte yandan cinayetleri karşısında sürekli olarak "Ben bu bacayı bitirinceye kadar 11 (onbir) kişinin kanını satın aldım. 11 kişi tamamlanmadan kimse benim bu inşaatımı durduramaz." "4 kişi öldü 7 kişi daha ölebilir" diye bizlere meydan okuyor. Fakat zalim patron şunu iyi bilmelidir ki; bundan sonra birlik olacağız, gasp edilen haklarımızı ve işçi kardeşlerimizin dökülen kanlarının öçlerini alacağız.

KAHROLSUN SÖMÜRÜ VE ZULÜM DÜZENİ!
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!

ÇOĞULHAN KÖYÜ'NDEN BİR GRUP DEVRİMCİ İŞÇİ

"Tohum alacak paramız dahi olmadığından ağa sömürüsü altına düştük"

Urfa'nın Viranşehir ilçesi Yeşil Alıç köyündeniz. 11.9.1976'da Toprak ve Tarım Reformu uygulamasından yararlanarak toprak aldık. Ekim zamanı 20 kişi birlikte Viranşehir Ziraat Teknisyenliği'ne giderek tohum istedik. Bize şöyle cevap verdi: "Rüşveti veren düdüğü çalar." Biz de "Paramız yoktur. Paramız olsa tohum istemezdik" dedik. Böylece tekrar ağaya ortak olarak, ağa sömürüsü altına düştük.

Bundan sonra işçilerin ve köylülerin iktidarı için aktif olarak mücadele edeceğiz.

KAHROLSUN AĞALAR!
KAHROLSUN HALKA ZULMEDENLER!
YAŞASIN İŞÇİLERİN, KÖYLÜLERİN DEMOKRATİK HALK İKTİDARI MÜCADELESİ!

YEŞİL ALIÇ KÖYÜ DEVRİMCİLERİ

"Faşist Feke Kaymakamı'nı iyi tanıyın!"

Hüseyin Atak isimli kaymakam faşistleri tüm devlet dairelerinde ve halkımız arasında da etkin hale getirebilmek için, ilçemizin yurtsever demokrat doktor, savcı, hakim ve öteki daire yetkililerini yetkisi dahilindeki işlere burnunu sokmaktadır. Onları ve halkı kendi etkisine almak için tamimler, emirler yağdırmakta, doktorun, kendisinden izin almadan hiç bir hastaya izin ya da rapor veremiyeceğini söylemektedir.

Bazı faşist çapulcu ozanların ilçemizde konser vermesini sağlamaya çalışmışsa da bu isteği kursağında kalmış, halk ve devrimciler bu planını bozmuşlardır. Faşist kaymakamın şoförün bile anti-faşisttir. Bu durumda ilçemizde yapayalnız kalmıştır. Halktan tecrit olan MC'nin bu tescilli adamı en kısa zamanda ilçemizden kovulacak, hak ettiği dersi alacaktır.

FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET.

FEKE'DEN DEVRİMCİ MEMURLAR

Devrimci proleterya, DİSK yönetimindeki sosyal faşist sendika ağalarının yıkılması için; İşbirlikçi hakim sınıfların azgın baskı ve sömürüsüne karşı mücadele, başta ABD ve Sovyet Sosyal emperyalistleri olmak üzere bütün emperyalistlere karşı mücadele ve sendikal demokrasi temeli üzerinde en geniş cepheyi gerçekleştirmeye çalışmaktadır

SENDİKA DEMOKRASISINI GASPEDEN DİSK YÖNETİMİNDEKİ REVİZYONIST SENDİKA AĞALARININ SOSYAL FAŞİST YÜZLERİNİ AÇIĞA ÇIKARALIM

DİSK yönetiminde 5. Kongrede etkinlik sağlayan T"K"P revizyonistleri her geçen gün hakimiyetlerini pekiştirme yönünde ilerlemektedirler. Çeşitli sendikaları denetimleri altına alabilmek için aynen efendileri Sovyet sosyal-emperyalistlerinin uyguladığı yöntemleri izlemektedirler. Onlar bu mücadelede ilkesizliği silah edinmişlerdir. İstediklerini gerçekleştirebilmek içih her yola başvurmaktadırlar. Onlar şimdi de, bugüne kadar üzerinde hakimiyet kuramadıkları sendikaları tasfiye etmeye ve yerlerine yeni sendikalar örgütlemeye çalışmaktadırlar. Bunun örnekleri, İzmir'de Eylül direnişi sırasında işten atılan Maden-İş temsilcilerine kurdurulan "Ağaç Sen!" ve yine örgütlenme faaliyeti sosyal-faşistler tarafından yürütülen "Beton-İş" isimli sendikalardır. Sosyal-faşistler bu sendikaları, sendika ağalığına karşı çıkan yönetiminde "Sosyalist Parti"li sendikacıların bulunduğu ASİS (Ağaç Sanayii İşçileri Sendikası) ve yönetiminde "TİP"li sendikacıların bulunduğu Keramik-İş'in karşısına çıkartmak istemektedirler.

Sadece bu davranışları bile onları ele vermekte, sahtekarlıklarını ve sosyal-faşist karakterlerini açığa çıkartmaktadır. İşbirlikçi revizyonist hainler bir yandan "her iş kolunda DİSK'e bağlı tek sendika olması" kararını o iş kolunda kendi denetimleri dışındaki sendikaların ve sendikacıları tasfiye edilmesinde araç olarak kullanırken, diğer yandan DİSK içinde varolan sendikalara alternatif yeni sendikalar örgütlemeye girişmektedirler. "İşçi sınıfının sendikal birliğinin gerçekleştirilmesi" sözünü dillerinden düşürmeyen bu sahtekarların "sendikal birlik"ten ne anladıkları böylece iyice açıklığa kavuşmaktadır. Onlar, sosyal-emperyalistlerin işbirlikçisi sosyal-faşistlerin hakimiyeti altında bir "birliği" istemektedirler.

Sosyal-faşistlerin baş hedefi proleter devrimcileridir. Onlar proleter devrimcilerin DİSK içinde mücadele etmelerini engelleyebilmek için bütün yollara başvurmaktadırlar. Günümüzde özellikle tasfiye etmeye çalıştıkları diğer bazı akımlarda bütün anti-revizyonist hareketler, "Sosyalist Parti" ve "Türkiye İşçi Partisi" dir. Onların, kendileri gibi Sovyet sosyal-emperyalizminin işbirlikçisi olan "TSİP" gibi hareketlerle bir meseleleri yoktur. Onların reformist sendikacıları bugün için hedef almamaları ise geçicidir. İşbirlikçi T"K"P revizyonistleri belli bir süre CHP'nin sırtında yol almayı, onun koltuğunun altında beslenmeyi esas almışlardır. İşbirlikçi T"K"P revizyonistlerinin 1977 seçimleri ve belli bir süre sonrası için belirledikleri hedef ve taktikler CHP ile ittifakı, onun desteklenmesini öngörmektedir. Reformist sendikacılara bugün için tavır almamalarının asıl nedeni budur. İkinci bir sebeb de reformist sendikacıların DİSK içinde önemli bir güce sahip olmaları ve Türk-İş içinde reformist sendikacıların yönetimde oldukları ve DİSK'e katılma eğilimi taşıyan bazı sendikaların ürkütülmek istenmemesidir.

"TİP"'lilerin yönetiminde bulunduğu sendikaların ve sendikacıların tasfiyesinin temelinde ise, T"K"P ile "TİP" arasında Türkiye'de revizyonist hareketin temsilcisi olma mücadelesi; "TİP"'te Sovyetler Birliği revizyonist Komünist Partisi'ni dünya "Komünist" hareketinin önderi olarak kabul etmeme, ve Batı Avrupa'daki İtalya, Fransa, İspanya reformist revizyonist komünist partilerine yaklaşma eğiliminin ortaya çıkması; "TİP"'in varlığının ve 1977 seçimlerine ayrı bir güç olarak girme ihtimalinin T"K"P'nin CHP ile pazarlıkta ve genel olarak gücünü azaltması bulunmaktadır.

Sosyal-faşistlerin Ağaç Sanayi İşçileri Sendikası'nı DİSK dışına atmak istemelerinin sebebi ise, sendika yöneticilerinin yurtsever olmaları ve sendika ağalığına karşı çıkışları, sendika demokrasisini (bazı yanlış görüşleri de içinde barındırarak) savunmalarıdır.

DEVRİMCİ PROLETERYA, SENDİKAL DEMOKRASİ İÇİN YÜRÜTÜLEN MÜCADELEYE ÖNDERLİK ETMELİDİR

Devrimci proletarya DİSK içindeki bu gelişmelere karşı kayıtsız kalamaz. Devrimci proletaryanın sendikalarda yürütülen mücadelede asıl hedefi sendikaların proleter devrimci işçilerin yönetiminde bulundukları sınıf sendikaları haline getirilmesidir. Bu ise mücadelenin her adımında ona uygun hedef ve taktiklerin belirlenmesi ve hayata geçirilmesi ile gerçekleştirilebilir. Günümüzde DİSK içinde devrimci proletaryanın öne çıkan hedefi DİSK yönetimindeki sosyal-faşist sendika ağalarının yıkılması için mücadele etmektir. Bu mücadelenin en temel halkalarından birisi de sendika içi demokrasinin savunulmasıdır. Devrimci proletarya, sendika demokrasisi için yürütülen mücadeleye önderlik etmelidir. Bu yönde atılan her adım Sovyet sosyal-emperyalizminin işbirlikçilerinin sosyal-faşist yüzlerini bir parça daha açığa çıkartacaktır. Devrimci proletarya teşhir faaliyetini, DİSK yönetimindeki revizyonist sendika ağalarının, sendika demokrasisini gaspetmelerinin sosyal-faşist ideolojilerinden kaynaklandığı noktasında yoğunlaştırmalıdır. Bu ideolojinin sosyal-emperyalistlerin uşaklarının düşüncesi olduğu anlatılmalıdır.

Devrimci proletarya, DİSK yönetimindeki sosyal-faşist sendika ağalarının yıkılması için; işbirlikçi hakim sınıfların azgın baskı ve sömürüsüne karşı mücadele, başta ABD ve Sovyet sosyal-emperyalistleri olmak üzere bütün emperyalistlere karşı mücadele ve sendikal demokrasi temeli üzerinde en geniş cepheyi gerçekleştirmeye çalışmalıdır.

Devrimci proletarya uzlaşmacı eğilimlere karşı mücadeleyi bir an bile durdurmamalı, asıl çalışmasını tabandaki geniş işçi kitleleri içinde yoğunlaştırmalıdır.

FAŞİST KATİLLERDEN, İŞKENCECİLERDEN HESAP SORULMALIDIR

Emperyalizm, sosyal emperyalizm ve faşizm, sosyal faşizm; işkence ve zulmün kaynağıdır

Emperyalistler, sosyal emperyalistler ve yerli gericiler, ezilen halkların ve milletlerin kurtuluş mücadelelerini ezebilmek, sömürü ve zulüm düzenlerini sürdürebilmek için tüm dünyada baskı ve zulmün her türlüsüne başvuruyorlar. Günümüzde bilim ve tekniğin bütün verileri yeni işkence yöntemlerinin geliştirilmesinin aracı olarak kullanılıyor. Can çekişen, çürüyen, emperyalizm, zulüm temeli üzerinde ayakta kalmaya çalışıyor. Şili'de, Brezilya'da, Amerika'da, Çekoslovakya'da, Polonya'da, Hindistan'da, İran'da Sovyetler Birliği'nde ... sosyalist ülkeler dışında başta sömürge ve yarı sömürge ülkeler olmak üzere bütün kapitalist ve revizyonist ülkelerde en modern tekniğe dayalı fiziki ve psikolojik işkence yöntemleri uygulanmaktadır.

Amerikan emperyalistleri, azgınca yağmalayıp sömürdükleri çeşitli ülkelerden gelen işkencecileri, açtıkları okullarda eğitmektedirler. Güney Komutanlığı, istihbarat teknik sorgulama ve işkence eğitim merkezlerinden bir tanesidir. Yine bir Latin Amerika ülkesi olan Panama'da kontgerilla eğitim merkezinde çeşitli ülkelerden gelen yüzlerce subay, assubay eğitilmektedir. Teknik sorgulama istihbarat, işkence benzeri usulleri öğrenen bu kişiler kendi ülkelerinde ülkelerinin özel koşullarına uygun olarak bu metodları uygulamaktadırlar.

Sosyal-faşist bir diktatörlüğün hüküm sürdüğü Sovyetler Birliğinde tutuklular, toplama kamplarına, akıl hastahanelerine kapatılmakta, birçoğu akılalmaz işkence yöntemleri altında delirtilmeye çalışılmaktadır. Sosyal faşistler, Sovyetler Birliğini ve Doğu Avrupa'daki revizyonist ülkeleri ihbarcılığın ve zulmün alabildiğine geliştirildiği toplama kampları haline getirmişlerdir.

KONTR-GERİLLA, ABD EMPERYALİSTLERİNİN VE İŞBIRLİKÇİ HAKİM SINIFLARIN HALKIMIZIN MÜCADELESİNİ EZMEK İÇİN KURDUKLARI BİR İŞKENCE TEŞKİLATIDIR

12 Mart yarı askeri faşist diktatörlüğü altında yüzlerce, devrimci ve yurtsevere işkence yapılan kontrgerilla teşkilatı, ABD emperyalistlerinin devrim ve kurtuluş mücadelesi yürüten halklara karşı çeşitli ülkelerde kurmuş olduğu özel teşkilatlar örnek alınarak kurulmuştur.

ABD, emperyalistlerine uşaklık eden faşist generaller, MİT subayları, Napoli'deki NATO savunma kolejinde, çeşitli CIA kurslarında işkence uzmanları tarafından eğitildiler.

12 Mart döneminde gözleri bağlandıktan sonra işkence merkezlerine götürülen birçok devrimci ve yurtsevere söylenen ilk sözler, "Burası genel kurmay başkanlığına bağlı kontr-gerilla örgütüdür". "Buraya anayasa, babayasa giremez", "Emniyetten kaydını serbest bırakıldı olarak düştüler. Ya istediğimiz gibi ifade verirsin, ya da canının bizim için bir önemi yoktur. Öldürüp bir kenara atarız kaçarken vuruldu, deriz". oluyordu.

Sıkıyönetim dönemi boyunca bütün terör kampanyaları sıkıyönetim karargahlarındaki istihbarat daire başkanlıkları tarafından yürütüldü. MİT, Kontrgerilla, siyasi polis, komanda bölükleri arasındaki koordinasyon bu bölüm tarafından kuruldu.

İstanbul'da Erenköy'deki kontrgerilla merkezinde birçok devrimci ve yurt severe yapılan işkenceler İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı İstihbarat Daire Başkanı Memduh Ünlütürk tarafından yönetiliyordu. Ankara'daki işkence teşkilatının başında Merkez Garnizon komutanı Tevfik Türüng bulunuyordu

Bugün de birçok devrimci ve yurtsevere MİT işkence hanelerinde işkence yapılmaktadır.

Emperyalistlerin, işbirlikçi hakim sınıfların ve uşaklarının başvurdukları işkence ve her çeşit zulüm, onları yıkılmaktan kurtaramıyacaktır. İşkence odalarında halkın haklı ve yüce davasından aldıkları güçle direnen devrimci ve yurtseverlerin boyun eğmez tavrı işkencecilerin ve sömürücülerin yüreklerine korku salmaktadır.

Bugün bütün dünyada proletarya, ezilen halklar ve milletler işkence ve hertürlü zulmün kaynağı olan emperyalizmi, sosyal emperyalizmi, faşizmi sosyal faşizmi yerle bir etmek için mücadele ediyorlar.

"Siyasi cinayetlere ve işkenceye son!" uzun bir mücadele ile gerçekleşebilir

Faşizmi, siyasi cinayetleri, işkenceleri protesto kampanyası büyük boyutlar kazandı. Yiğit proleter devrimci İ.GÖKHAN EDGE'nin MİT ajanları tarafından işkenceyle alçakca katledilmesi üzerine başlayan kampanya dalga dalga bütün yurt sathına yayılıyor. Proleter devrimcilerin doğru, kararlı, fedakar çalışmaları ile en geniş emekçi yığınları kucaklamaya yönelik kitlevi bir karakter kazanan kampanya, çeşitli mücadele biçimleriyle güçlenerek gelişiyor. Bir çok devrimci, demokrat yurtsever kuruluş, ve kişilerin; gazete ve dergilerin aktif olarak yürüttükleri mücadele panel, yürüyüş, ve mitinglerle doruğuna ulaşıyor.

Kampanya faşist MC iktidarının tecritini daha da arttırmış, pekiştirmiştir. İşbirlikçi hakim sınıfların faşist MC'si emekçi halkın mücadelesi ile içine düştüğü bunalımlar çukurunun daha da diplerine yuvarlanmış, iyice açığa çıkan işkenceci, katil karakteri ile bütün nefretleri üzerinde toplamıştır. Faşist MC iktidarı, bütün bunlara rağmen yeni yeni cinayetler işlemeye, işkence tezgahlarını çalıştırmaya devam etmektedir. İYÖD Başkanı Paşa Güven'e yapılanlar en son örneklerdir.

"İşkence ve Siyasi Cinayetlere Son!", "İşkenceciler, katiller tutuklansın ve yargılansın!" somut hedeflerini içeren kampanya sürdürülmelidir. Varılacak bu ilk hedeflere ulaşmak için bile uzun bir mücadele gereklidir. Ülkemizin bugünkü yapısı için de bu hedeflere çetin, uzun bir mücadele olmaksızın ulaşılamayacağı açıktır. Amerikan emperyalizminin hegemonyası, Sovyet Sosyal Emperyalizminin hızlı yayılması biçiminde şekillenen yabancı sömürü ve baskı altındaki yarı sömürge, geri bir ülkede işbirlikçi hakim sınıflar iktidarının sürdürülmesinin en temel araçlarından olan ağır, yaygın işkence ve siyasi cinayetlere son verebilmek, bu nitelikten dolayı uzun, çetin bir mücadeleyi gerektirir.

Ülkemizde işkence ve siyasi cinayetlere kesin olarak son verebilmek emperyalizmin, sosyal emperyalizmin, işbirlikçi hakim sınıflar iktidarının sömürü ve tahakkümünün kırılmasıyla yani Ulusal Demokratik Halk Devriminin zaferiyle mümkün olabilir.

Ancak bu mücadeleye bağlı olarak, onun bir

De.sa.7.sü.6'da

21 Ağustos 1968'de Çekoslavakya'yı işgal eden Rus sosyal-emperyalistleri Çek halkının üzerindeki boyunduruğunu işkence ve zulümle sürdürmeye çalışıyor.

Faşist Şah rejimi devrimci mücadeleyi boğamaz

GARSİVAZ Burumand ve Hoşrov Sefai 4 Mayıs 1976'da hain ve faşist Muhammed Rıza Şah'ın kiralık katillerince katledildiler. Bu yiğit devrimciler hayatlarını İran'ın kurtuluşu, proletaryanın ve ezilmiş kahraman İran halkının özgürlüğü uğruna verdiler. Onların katili SAVAK'tır.

Son zamanlarda İran'da siyasi cinayetler hızla artmıştır. Polisin emrinde açık bir kiralık katiller şebekesi bulunmaktadır. Devrimci katili Şah, faşist diktatörlüğü korumak için en zalim metodlara baş vurmaktadır. Halk Savaşçıları Örgütü ve Cezani Grubu'nun 9 üyesinin toplu halde işkence altında katledilmeleri; ve Ayetullah Saidi, Nikdavudi, Behruz Dehgani, Parastu Saidnia, Koşrov Golsorki, Kerametullah Danışyan, Ayetullah Gafari ve daha yüzlerce yurtsever ve devrimcinin yanında 13 yaşındaki devrim şehidi Nasır ve 11 yaşındaki devrim şehidi Aryang Şaygan Şamasbi bu azgınlaşmış faşist terörün kanını akıttığı yiğit devrimcilerdir.

Garsivaz Burumand 1970 yılında da faşist Şah'ın zindanlarına düşmüştü. Üç yıl hapis cezasına çarptırılan Garsivaz, zindanda da kahramanca direndi. SAVAK'lı cellatların işkencelerine ve zulümlerine: "Yaşasın devrimci örgüt!" diye haykırarak cevap verdi. Onun bu davranışı hapisteki diğer militan savaşçıların esaret altında da mücadeleyi ve direnişi sürdürme azimlerini arttırıyordu.

Koşrov Safai'nin ölümü üzerinde ise büyük bir esrar perdesi vardır. Onun ölümü bir çok siyasi cinayette de olduğu gibi faşist radyonun ilan etmesiyle öğrenilmiştir. Kendisi ne yargılanmış, ne de kendisini gören olmuştur.

Artık, gece aklın hızına yetişemez
Çeperleri çatladı çatladı o derinliğin
Bak; kaç kişiyiz
Cellatların döktükleri kan
kendilerini boğacak,
İşte bir marşta beni çarpan, çarptıran,
koşturan bir kaç kelime

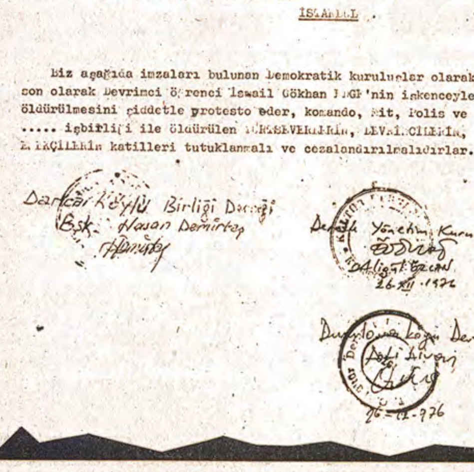

HALKIN KURTULUŞU GAZATESİNE
İSTANBUL

Biz aşağıda imzaları bulunan Demokratik kuruluşlar olarak son olarak Devrimci öğrenci İsmail Gökhan EDGE'nin işkenceyle öldürülmesini şiddetle protesto eder, komando, Mit, Polis ve ..... işbirliği ile öldürülen YURTSEVERLERİN, DEVRİMCİLERİN, EMEKÇİLERİN katilleri tutuklanmalı ve cezalandırılmalıdırlar.

Darıcar Köylü Birliği Derneği
Bşk. Hasan Demirtaş

Yönetim Kurulu üyesi
26.XII.1976

Dernek Başk.
26-12-976

Adnan Özyalçıner (Yazar)

Türkiye bugün her yönüyle faşizmin ablukası altındadır. Anayasal güvenceler işlemez olmuştur. Toplumsal hak ve özgürlüklerimiz çiğnenmektedir. Kişisel güvenliğimiz ortadan kaldırılmıştır. Her türlü saldırı, cinayet, özellikle işkence sürüp gitmektedir. İşkenceyle adam öldürüldüğü doktor raporlarıyla saptanmıştır bugün. Gövdesine kan oturmuş, dayaktan, işkenceden morarmış, şişmiş olarak mezarından çıkarılan Gökhan Edge'nin ölüsü bunun kanıtıdır. Bu aynı zamanda 12 Mart'tan bu yana işkencecilerin hala görevleri başında oldukla-

De.sa.7.sü.4'de

Ahmet Demir (Doçent Doktor)

- Hiç kimseye ister Türkiye'de isterse dünyanın herhangi bir yerinde, işkence yapılamaz veya işkence tehdidi ile yargılanamaz. Bu tür hareket yapanlara mutlaka hesap sorulmalı ve cezalandırılmalıdır. Çağdışı ve hatta çağlar gerisinde kalmış barbarca bir yöntemin hala uygulanıyor olması cidden utanç verici bir olaydır. Bu bakımdan konuyla ilgili belgeler kamu oyuna açıklanmalı ve sorumlular adalet önünde hesap vermelidir.

- CHP'nin ne yaptığını son zamanlarda anlamak mümkün değil ve ben de ne düşünürler ne yapacaklar anlamıyorum.

Aysel Özakın (Yazar)

İşkence çağdaş kapitalist sistemin ikiyüzlülüğünü ortaya koyan en belirgin olaydır. Kapitalizmin hukuk, demokrasi, insan haklarına saygı gibi kavramlarda ne kadar yalancı olduğunu gösterir, ve kendini tehlikede gördüğü zaman ne kadar ilkel ve saldırgan davranabildiğini kanıtlar. Demokrat, ilerici ve sosyalist bütün güçlerin, kurumlaştırılmaya, kanıksatılmaya çalışılan işkence olayına en etkin bir biçimde ve hep birlikte karşı çıkmaları bir zorunluktur.

AYSEL ÖZAKIN
(YAZAR)

GÖKHAN EDGE'NİN FAŞİST KATİLLER TARAFINDAN KATLEDİLMESİ ÜZERİNE GAZETEMİZİN BAŞLATTIĞI KAMPANYANIN BİR PARÇASI OLAN ANKETİMİZİN SORULARI:

1) SANIKLARA İŞKENCE UYGULANABİLİR Mİ? İ.GÖKHAN EDGE'NİN İŞKENCEYLE ÖLDÜRÜLMESİ ÜZERİNE İŞKENCECİLER HAKKINDA NE GİBİ YASAL İŞLEMLER YAPILMALIDIR?

2) BUGÜNE KADAR İŞKENCECİLER HAKKINDA HİÇBİR İŞLEM YAPILMAMASINI, İŞKENCECİLERİN EN SORUMLU "GÜVENLİK GÖREVLERİNİ" SÜRDÜRMELERİNİ, HATTA TERFİ ETTİRİLMELERİNİ NASIL KARŞILIYORSUNUZ?

3) İŞKENCE VE CİNAYETLERİN TEMELİNDEKİ NEDENLER NELERDİR? GERÇEK SORUMLULAR KİMLERDİR?

4) İŞKENCELER KARŞISINDA SUSKUNLUK OLAĞAN MIDIR? İŞKENCE UYGULAMALARINA SON VERMEK İÇİN HANGİ TEDBİRLER ALINMALIDIR? BU TEDBİRLERİN ALINMASINI SAĞLAMAK İÇİN NELER YAPILMALIDIR?

5) FAŞİST CİNAYETLERİN VE İŞKENCELERİN BU KADAR YOĞUNLAŞMASINDA CHP'NİN "GEÇMİŞE SÜNGER ÇEKME" ADI ALTINDA FAŞİSTLERLE UZLAŞMA, İŞKENCECİLERDEN HESAP SORULMASINI ENGELLEME SİYASETİNİN ETKİSİ NEDİR?

Suat Abdik TMGT Genel Başkanı
İŞKENCE KARŞISINDA İNSAN HÜRRİYET VE KİŞİLİĞİNE SAYGILI OLANLAR SESSİZ KALAMAZ

İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi ve Türkiye'nin de taraf olduğu Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ayrım gözetmeden eziyet ve işkenceyi kesinlikle yasaklamış, bu evrensel bildirgede eziyet ve işkenceyi insanlık onur ve haysiyetine karşı işlenmiş bir suç olarak nitelemiştir. Hatta Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi bu konuda üye devlet yurttaşlarına bazı yasal haklar tanırken taraf devletler için bazı yaptırımlar da getirmiştir. Kaldı ki Anayasamızın tüm değişikliklere rağmen kişi güvenliğiyle ilgili 30. madde eziyet ve işkenceyi kesinlikle yasaklamış, bu yasaya aykırı hareket edenler hakkın da cezai önlemler getirmiştir. Hatta ceza yargılama usulü kanunu da sanığı koruyucu ve özellikle kişinin kendisini suçlayıcı beyanların zor yoluyla alınmasını yasaklayıcı hükümler getirmiş, bu konuda yaptırımlar önermiştir.

Herhangi bir sanık gibi İ.GÖKHAN EDGE'nin de belli bir suçu kabule yasal olmayan yollardan zorlanması ve özellikle eziyet ve işkence sonu hayatını kaybetmesi olayı modern hukuk devletinin kabul edeceği ve insan haklarıyla, "insan haysiyet ve onuruyla bağdaşamaz ceza olamaz" kuramıyla bağdaşan bir olay değildir. Bu olayın modern ceza hukukunda suç olarak tanımı yetkili memurun görevini kötüye kullanarak adam öldürmesidir. Şüphesiz bu kimseler hakkında yasaların öngördüğü kovuşturmayı yapmak ve suçluları tesbit edip, adalete teslim etmek kolluk kuvvetlerinin görevidir.

Sanıklara ön kovuşturma sırasında işkence yapan ve hele bu işkenceler sonu ölüme sebebiyet veren ilgililer hakkında hiç bir işlem yapılmaması ve hele ödüllendirilircesine terfi ettirilmesi modern hukuka bağlı devlet mantığıyla asla izah edilemez Hukuk devletine içtenlikle bağlı devlet yöneticilerinin görevi yasalara aykırı işlem yapan herkese ayırım gözetmeden yine yasaların emrettiği, kuralları uygulamaktır. Aksine bir tutum izlenmesi hukuk devletinin yok sayılması ve hukukun üstünlüğü kuramının yıkılması sonucunu doğurur. Devleti yönetenlerin görevi kendilerine karşı da olsa suç işlendiği iddiasıyla yakalanan herkesi yasaların güvencesinden yararlandırmaktır. Onlara karşı kin ve öc almaya yönelik işlemler yapmak değil.

Sanıklara eziyet ve işkence yapılması hele işkence sonu insanların ölmesi karşısında tüm aydınların demokratların insan haysiyet ve kişiliğine saygılı olanların susması düşünülemez. Eziyet, işkence ve bu yöntemlerin uygulanması sonu kişilerin ölmesi tek kişiye değil o kişi şahsında da tüm insanların kişilik ve haysiyetine karşı işlenen bir suçtur. Böylesine önemli bir suç karşısında insan haysiyet ve kişiliğine saygılı herkesin görevi yasal ölçüler içerisinde, tepkisini açığa vurmaktır. Nasılsa işin ucu bana dokunmuyor diye susmak değil...

SUAT ABDİK
İÜHF Anayasa Hukuku Asistanı
TMGT GENEL BAŞKANI

ZEKİ ARAL Şarap Fabrikası işçileri

1- Anayasamızda, "Hiç bir sanığı işkence uygulanamaz" diye belirtilmesine rağmen, burjuvazi bu maddeyi ihlal ediyor. Hiçe sayıyor. Sanıklara işkence uygulayanlar mutlaka cezalandırılmalıdırlar.

2- Bugüne kadar, işkencecilerin cezalandırılmayıp terfi ettirilmelerini nefretle karşılıyorum. Bizleri sömüren sermaye sahipleri kendi düzenlerinin ayakta kalması için işkenceciler vasıtasıyla her ileriyi gören devrimciyi öldürüyorlar. İşkenceciler de, bu uşaklıkları karşılığında terfi ettirilerek pohpohlanıyorlar. İşkenceciler sermayenin en sadık uşağıdır.

3- İşkencelerin temeli özel mülkiyet, sermayedir. Bizleri sömürenler tarafından uygulanıyor. Bugünkü saltanatlarını sürdürmek için, iliklerimize kadar sömürebilmek için, gelişen mücadeleyi bastırmak gayesiyle uygulanıyor. İşkencelerin gerçek sorumluları bugüne kadar gelmiş geçmiş hükümetlerdir. Yani bizleri sabahtan akşama sömüren patronlar, ağalardır.

4- Bu zulüm düzeninden kurtulmak için, emekçilerin düzenini kurmak için işkencehanelerde konuşmayan devrimciler öldürülüyorsa, bizlerin bu tür uygulamalar karşısında da sessiz kalmamız beklenemez. Sessiz kalmak, eli kolu bağlı beklemek burjuvazinin işine yarar ve bu işi azgınlaştırır. İşkencelere son vermek için TÜRKİYE'nin her yerinde bir daha böyle bir şey olduğunda emekçi arkadaşlar örgütlü olarak o gün üretimi durdurmalı

De.sa.7.sü.7'de

Emiroğlu köylüleri: İşkencecilerden hesap sorulmalıdır

Biz Emiroğlu köyünden bir gurup devrimci olarak Halkın Kurtuluşu gazetesinin anketine cevap veriyoruz.

1- Anayasanın kaçıncı maddesi olduğunu bilmiyoruz ama, hakim sınıfların ve onların uşaklarının ağzında sakız gibi durmadan çiğnedikleri, "Hiç kimseye işkence edilemez" lafları, sanıklara işkence edilemiyeceği kendi kanunlarında, yazıyor. Bunlar gün geçtikçe yakımın eşiğine sürüklendikleri için, sömürü ve zulüm düzenini ayakta tutabilmek için kudurmuşcasına işkence ediyorlar. Yaptıklarıyla bu sahtekarlıklarını gizleyemezler.

İ.Gökhan Edge'ye işkence yapanlar derhal tutuklanmalıdır.

2- Bugüne kadar yapılan işkenceleri ve işkencecileri nefretle karşılıyoruz.

3- İşkence ve cinayetlerin temelinde yatan baskı, zulüm ve soygun düzenini ayakta tutabilmektir. Gerçek sorumluları, emperyalistler ve onların işbirlikçileridir.

4- İşkenceler karşısında suskunluk ve pasiflik yeni cinayetlerin işlenmesine ve işkencelerin devam etmesine göz yummaktır.

İşkencelerin son bulması hakim sınıflar diktatörlüğünün yıkılması ve İşçi-Köylü iktidarının kurulmasıyla mümkündür. İşkenceleri ve cinayetleri önlemek için yürüyüş ve miting yapmak halkın engeniş kesimini aktif mücadeleye çağırmakla mümkündür.

CHP'nin ne mal olduğunu biliyoruz. Yüzlerce devrimcinin kanına elini bulayan faşist köpekleri biz hiç affeder miyiz?

EMİROĞLU KÖYÜNDEN 17 DEVRİMCİ KÖYLÜ

Mengen Lisesi Öğrencileri

Devrimci yoldaşımız GÖKHAN EDGE'nin faşist katiller tarafından işkence ile katledilmesini şiddetle protesto ediyoruz. Mücadelemizin yükseldiğini görüp paniğe kapılan bu insan kasaplarını halkımız istemiyor.

1- Yoldaşımızı şehit eden faşist katiller derhal ortaya çıkarılmalı ve gereken kanuni işlem yapılmalıdır. Yurtseverleri, devrimcileri işkenceye sokan Amerikan uşakları yakalanmalı ülkeden dışarı atılmalıdır.

2- Bugüne kadar işkencecilerden hesap sorulmamasını çok iğrenç ve utanç verici buluyorum. Onlar hakkında hiçbir işlem yapmayan faşist MC iktidarı Halk düşmanı olduğunu açıkça ortaya koymuştur. Onların (işkencecilerin) yaptıkları insan kasaplığı karşılığında ödüllendirilmeleri MC'nin gerçek faşist yüzünü ortaya koymaktadır. Bu işkencecileri değil ödüllendirmek derhal görevden alıp, tutuklamak lazım.

3- İşkencelerin ve cinayetlerin temelinde şu yatmaktadır: Yurtseverleri, demokratları, devrimcileri ortadan kaldırmak yükselen halkın mücadelesini engellemek ve ülkemizi Amerikan Emperyalizmine ve Sovyet Sosyal Emperyalizmine peşkeş çekmektir. Bu işlerin baş sorumlusu, Faşist MC hükümeti, işbirlikçi tekelci burjuvazi, toprak ağaları ve yapılan işkenceler karşısında sesini çıkarmayarak burjuvaziye yardım eden revizyonist sosyal-faşistlerdir. Bunların yanında başta Ecevit olmak üzere tüm CHP milletvekillleride sorumludurlar.

4- Mücadele susarak verilmez. İşkencecilerden hesap sorulması için tüm yurtta sesimizi yükseltmeliyiz. Suçlarını katillerin yüzüne vurmalıyız, onları tecrit etmeliyiz.

Bütün işkenceciler görevden alınmalı, tutuklanmalı, gereken ders verilmeli. Tüm işçi-köylü, birleşerek katillere karşı mücadele vermeli ve Ulusal Demokratik Halk Devrimini gerçekleştirmeli. Faşist katillere karşı büyük bir örgütlenmeye gidilmeli. Halkın Kurtuluşu yolunda mücadele etmeli, kitle olarak, aktif mücadele vermeli.

5- CHP her zaman olduğu gibi, işkenceler ve katliamlar sırasında da niteliğini gösterdi. CHP reformist bir partidir. Her zaman burjuvaziye hizmet etmiştir. Halkı kandırmaya demogoji yaparak halkı pasifleştirmeye çalışmıştır. Halkımıza CHP'nin gerçek yüzünü anlatmalı, halkı uyarmalı, halk için de CHP'yi tecrit etmeli.

GÖKHAN'LAR, TUFAN'LAR İBRAHİM'LER ÖLMEZ!
FAŞİZME ÖLÜM-HALKA HÜRRİYET

YAŞASIN ÖĞRENCİ GENÇLİĞİN ANTİ-EMPERYALİST; ANTİ-FAŞİST MÜCADELESİ

ÖĞRENCİ GENÇLİĞİN İşçi sınıfı ve emekçi halkla bağlarını geliştirmek için çalışalım

Bugün, öğrenci gençlik mücadelesinin en büyük zaaflarından biri de, gençlik kitleleriyle, işçi sınıfı ve emekçi halk kitleleri arasında, süratle giderilmesi gereken bir kopukluğun oluşudur. Amerikancı faşistler ve sosyal-faşistler bu kopukluktan mümkün olduğu kadar yararlanmak ve bunu alabildiğine derinleştirmek için ellerinden geleni yapmaktadırlar.

Faşist MC iktidarı; bütün halka karşı yürüttüğü saldırılarını yoğunlaştırabilmek planlarının ilk adımı olarak öğrenci gençlik mücadelesini ezmeye çalışmaktadır. Bir yandan gençliğin üzerine azgınca saldırırken, bir yandan da "üniversitelerde olay çıkaranlar bir avuç anarşisttir", "okullarda huzuru bozanlar belleri tabancalı, sağa sola saldıran küçük bir azınlıktır" v.b. propagandayla, emekçi kitlelerin gözünde saldırılarını meşrulaştırmaya, onları evlatlarının mücadelesine aktif olarak sahip çıkmaktan alakoymaya çalışmaktadır.

Sosyal-faşistlerin ve reformistlerin izlediği halkın güçlerini bölen, Amerikancı faşistlerin halkın çeşitli kesimleri ve öğrenci gençliğe karşı yoğunlaşan saldırılarına karşı tek vücut olarak karşı çıkılmasını engelleyen siyasetleri faşist MC'nin işini kolaylaştırmaktadır.

Gençliğin, faşist saldırılara rağmen yiğitçe sürdürdüğü mücadelesinin daha etkili olması, halkın mücadelesine güç katması, gençlik yığınlarıyla işçi sınıfı ve emekçi halk kitleleri arasındaki bağların geliştirilmesine güçlendirilmesine bağlıdır.

Liseli gençliğin, birçok yerde olumlu bir biçimde başardığı öğrenci-veli-halk dayanışmasının örneklerini geliştirmeli, yaygınlaştırmalı, kalıcı bir hale getirmeliyiz. Bugün birçok fakültenin öğrenci velileri aralarında toplantılar düzenleyerek örgütlenmektedir. Fakat bu örgütlere henüz olması gerektiği ölçüde öğrenci velisi aktif olarak katılmış değildir. Bu örgütlerin hem daha çok yaygınlaşması, hem de daha güçlü hale gelmesi için devrimci, yurtsever öğrenciler daha fazla çaba göstermelidirler. Fakülteler de öğrenciler arasında, velilerin, çevresindeki kişilerin bu tür örgütlerde aktif olarak görev almalarını sağlamaları için çalışmaları gerektiğini kavratmalıyız. Bunun yanı sıra öğrenci ailelerini, bildiri, broşür göndererek, anketler düzenleyerek öğrenci gençlik mücadelesinin hedefleri üniversitelerdeki faşist saldırılar vb. konusunda somut araştırma, incelemelere dayanan bilgilerle aydınlatmalıyız. Onları, evlatlarıyla daha sıkı dayanışmaya sokan, bunu gösteren toplantı, miting, çeşitli gösteriler vb. düzenlemeliyiz.

Fakülte, yüksek okul,

De.sa.7.sü.7'de

ORTA ÖĞRENİM GENÇLİĞİNİN MÜCADELESİNDE

En geniş kitleleri ancak doğru ideolojik ve siyasi çizgiyi uygulayarak seferber edebiliriz

Milliyetçi Cephe 2 yıldır halka saldırmaktadır. Bu saldırının önemli hedeflerinden biri, bu güne dek sürekli olarak devrimci öğrenci gençlik hareketi olmuştur.

İşbirlikçi hakim sınıflar, bütün istikrarsızlık ve zaaflarına, halkın mücadelesi (ve uluslararası koşulların da etkisiyle) geri atmak zorunda kaldıkları bütün adımlara rağmen özellikle eğitim ve öğrenim kurumlarında büyük yıkıma yol açmayı başardılar, kazanılmış bir çok hak ve özgürlüğü ortadan kaldırabildiler.

TÖB-DER'in başta kararsız ve tutarsız önderliği, daha sonra da karşı devrimci sosyal-faşistlerin önderliği ele geçirmesi; öğretmenlerin örgütlü direniş gücünü büyük ölçüde ortadan kaldırdı.

Devrimci gençlik hareketi ise, kaçınılmaz olarak Türkiye devrimci hareketinin içinde bulunduğu dağınık durumu yansıtmaktadır ve bunun zaaflarını taşımaktadır. Devrimci öğrenci gençlik Türkiye'deki tarihi siyasi koşullar nedeniyle güçlerini birleştirme, bir program etrafında birleşme, bir merkezi örgüt çevresinde toplanma görevlerini henüz büyük ölçüde başaramadı.

Bu nedenle bu gün mücadeleler hala dağınıklığı aşamamıştır.

Devrimci öğrenci gençlik bu durumu aşmak zorundadır ve bu amaca yönelen çabalar mutlaka yoğunlaştırılmalıdır.

Bu günkü mücadele düzeyinde de düzeltilebilecek birçok yanılgı, ortadan kaldırılabilecek bir çok eksiklik, aşılabilecek bir çok engel vardır. Bunların gerçekleştirilmesi merkezileşme ve merkezi bir programın oluşturulması sürecinin de hız kazanmasına yol açacaktır.

Özellikle orta öğrenim gençliğinin mücadelesi için bazı yanılgıların aşılması ve bazı eksikliklerin en geçirmeden ortadan kaldırılmasının büyük önemi vardır.

Bunlar içinde en önemli ikisi doğru ideolojik-siyasi çizgiyi izlemek ve buna bağlı olarak en geniş kitlelerle kaynaşmak ve onları seferber etmektir.

Bu ikisini birbirinden kopartma eğilimi bu gün son derece yaygındır. Bunlardan sadece birine ağırlık vermek son tahlilde sınıf mücadelesini yürütmemek olur.

Orta öğrenim gençliği içindeki devrimciler öncelikle bu meseleye dikkatle eğilmelidirler.

Halkımız teoriyi sırf daha çok teori gevezeliği yapmak için okuyanlara ihtiyaç duymuyor.

Halkımız kuyrukçulara da ihtiyaç duymuyor.

Bu ikincisi bu gün oldukça yaygın bir hastalık durumundadır. Öyle ki, bir çok arkadaş "kitle çalışması" denilince, kitlelerin o andaki bilinç düzeylerine hoş görünmeyi anlamaktadır. Böyle olunca da çizgi, ve siyasi önderlik bir yana atılmakta ve kitlelerin en geri duygu ve inançlarına, geleneklerine boyun eğilmektedir. Oysa bir genç proleter devrimcinin esas görevleri bu iki şeyi: çizgi ve ona bağlı olarak yürütülen siyasi çalışmayı temel almaktır.

Bu gün görevimiz, ideolojik-siyasi çizgimizi kitlelerin siyasi önderi durumuna getirmektir. Bu her günkü çalışmamızın ve mücadelemizin doğru olmasından ayrı değildir. Yani orta öğrenim gençliğinin mücadeleleri de sınıf mücadelesinin bir parçası olarak ele alınmalı ve bu alanda marksizm-leninizmin ilkelerine sadık proleter devrimci bir çalışma yürütülmelidir.

Kitlelerle nasıl kaynaşacağız? Onlara nasıl önderlik edeceğiz? Bunu ancak marksizm-leninizm silahını sürekli elde tutarak başarabiliriz. Teorimiz yolumuzu aydınlatmazsa bir okulun, bir şehrin veya dar bir çevrenin dar pratiği ile proleter sınıf devrimciliği yapılabilir mi? Elbette yapılamaz, tersine insan mutlaka tökezler, önünde sonunda devrim yolunu terkeder.

- Mücadelemize marksizm-leninizm yol göstermelidir. Bütün sapmalarla ve ihanet çizgileriyle ilkeli bir mücadele yürütmeliyiz.
- Her gün devrim için çalışmalıyız. Yani sadece toplantılarda, bazı özel durumlarda değil, bütün mücadelemizde devrim için çalışmalıyız.
- Sabırla ve sürekli kitle çalışması yapmalıyız. Kitlelerin taleplerini devrimci mücadelemizin başlangıç noktası yapmalıyız. Onların taleplerini, kuyrukçu bir anlayışla değil, devrimci bir anlayışla savunmalıyız. Bu talepler için mücadeleyi siyasi mücadelemize tabi kılmalıyız.
- Birleştirilebilecek bütün güçleri ilkeli bir şekilde birleştirmek için çalışmalıyız. Dar grupçuluğu mahkum etmeliyiz.
- Bunu başarıyla yapabilmek için halkın düşmanlarını doğru tesbit etmeliyiz. Faşistler ve sosyal-faşistleri mutlaka daha iyi tanımalı ve onların halk düşmanı işbirlikçi niteliklerini bütün kitlelere kavratmalıyız. Özellikle sosyal-emperyalizm konusunda derinleşmeli ve bu gizli düşmanı ve onun işbirlikçilerinin niteliklerini kavramalı ve kavratmalıyız. Bu gün bütün orta öğrenim kurumları faşist işgal tehdidi ile karşı karşıyadır. Fakat ülkemizde süren mücadele bütünüyle ele alınırsa, işçi sınıfını büyük ölçüde denetimi altına almış birçok kitle örgütünü ele geçirmiş, birçok mevzi sahibi olan işbirlikçi revizyonizm gözönünde tutulursa; gitgide artan sosyal-emperyalist yayılma hesaba katılırsa, o zaman sosyal-faşistlerle mücadelenin önemi de ortaya çıkar.
- Bütün mücadeleler örgütlü oldukları oranda kalıcı başarılar doğururlar. Örgütlenme görevi hiç bir şekilde ihmal edilmeden yerine getirilmelidir.

Son olarak şunları hatırlamakta yarar var: Okullarda faşistlere karşı yürütülen mücadele hakim sınıflarla halk arasındaki mücadelenin bir parçasıdır. Karşımıza dikilen düşman bir avuç "bizim hemşeri" it değil, bütün gücü ve olanaklarıyla hakim sınıflardır.

Soruna bu şekilde bakmak doğru mücadele yöntem ve anlayışları geliştirmede hayati önem taşır.

En küçük ve uzak kasabadaki lise veya orta okulda süren mücadele bu bütünün kopmaz bir parçasıdır.

Mücadelemizi faşistlere ve sosyal-faşistlere karşı yükseltelim.

Doğru ideolojik-siyasi çizgiyi kararlılıkla uygulayalım.

Adana orta öğrenim gençliği mücadelesini sürdürüyor

Adana'da yurtsever devrimci öğrenciler, bütün faşist baskıları cesaretle militanca göğüsleyerek mücadelelerini sürdürüyorlar.

Bize gelen mektuplardan birinde Adanalı yurtsever devrimciler, Adana Ticaret ve Adana Karşıyaka liselerindeki durumu ele almaktadırlar.

Adana Ticaret Lisesinde devrimcilerin dağınık oldukları, bunun için de faşist baskıların etkili olduğu belirtilmektedir. Faşistler burada polisin de yardımıyla devrimci öğrenciler üzerine baskı kurmaya çalışmaktadırlar. Ticaret Lisesinde, diploması olmayan bir faşist ders vermektedir. Faşistler kız öğrencilere sarkıntılıkta bulunmaktadırlar. Faşistler, adice küfürler savurmakla yetinmiyor zaman zaman kız öğrencileri dövüyorlar.

Adana Ticaret Lisesi devrimcilerinin henüz asgari bir örgütlenmeyi sağlayamamış olması, onların faşistler karşısında zayıf bırakmaktadır. Buna rağmen Ticaret Liseli yurtseverler ve devrimciler kararlılıkla, militanca mücadelelerini sürdürmektedirler.

Buna karşılık Karşıyaka Lisesi'nde devrimciler yüksek bir dayanışma düzeyi geliştirmişlerdir. Burada öğrencilerin mücadelesi başarıyla sürmektedir. Faşistlerin tahakkümünü kırılmış ve güçleri yok denilecek kadar azalmıştır.

Adanalı yurtsever ve devrimci öğrenciler mektuplarında,

"Karşıyaka lisesinde mücadele hem faşist öğrencilere hem de faşist öğretmenlere karşı verilmektedir. Bir keresinde bir devrimci arkadaş bizzat müdür tarafından dövüldü. Bu durumlar bizi yıldıramaz; devrimci öğrenciler okulda dolaşırken yılmadan devrimci marşlar söylemektedirler. Biz mücadelede üstümüze düşeni yerine getireceğiz."

"Bu gün amacımız buradaki devrimci öğrencileri biraraya getirmek ve aramızda sağlam bir dayanışma kurmaktır. Bunu yapabilmek için dernek kurmayı düşünüyoruz. Bundan sonra mücadelemizin daha da yükselip gelişeceğine inanıyoruz." demektedirler.

Biz Alaca cezaevinde tutuklu bulunan yurtsever devrimci 5 öğrenciyiz.

Faşist baskıların nedeni, işbirlikçi hakim sınıfların azgın saldırganlıklarının nedeni, onların diktatörlüğüne karşı halkın yükselen mücadelesidir. Onların amacı yükselen devrimci hareketi bastırmak yoketmektir.

Fakat ne emperyalizm ve ne de işbirlikçi hakim sınıflar hangi tür işkence ve baskıya başvururlarsa vursunlar, işçi sınıfı ve tüm emekçilerin gelişen devrimci hareketini boğamıyacaklardır.

Faşist MC'nin şimdiye kadar tezgahladığı olaylarda suçlu [illegible] katiller ellerini kollarını sallayarak gezdiler. Devrimciler yurtseverler zindana atıldılar.

Alaca'da tertiplenen olaylarda da suçlular dışarıda, devrimciler zindandadır. Bizleri sindirmeye çalışıyorlar. Bizlere yapılan bu sindirme hareketleri hiç bir zaman bizi pasifleştirmez aksine bizim azmimizi biliyor.

Zafer ne emperyalizmin ne de faşizmin olacaktır; zafer uğruna nice halk evlatlarının şehit gittiği yüce halkın olacaktır.

YAŞASIN DEMOKRATİK EĞİTİM KAVGAMIZ!
KAHROLSUN ŞOVENİST GERİCİ EĞİTİM DÜZENİ!
OKUMAK HAKKIMIZI SÖKE SÖKE ALIRIZ!
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!

ALACA CEZAEVİ

Zindan sınıf mücadelesinin sürdüğü bir ileri karakoldur

YILMAYANLAR DEVRİMİ ZAFERE ULAŞTIRACAKTIR

Biz bu zulüm karşısında bütün devrimci kararlılığımızla direneceğiz

Niğde Kız Öğretmen Lisesi'nde baskılar yoğunlaşıyor

Faşistlerin okulu tamamiyle ele geçirmek için uğraştıkları Niğde Kız Öğretmen Lisesi'nde çeşitli baskılar uygulanmaktadır. Bir çok öğrenci ve öğretmenin sürüldüğü okulda öğrencilerin mektupları idare tarafından sansür edilmektedir. Okul kütüphanesinde devrimci demokrat nitelikli bir tek kitap bırakılmamıştır.

İlerici günlük gazetelerin okunması yasaktır. Öğrenciler Hergün, Töre gibi faşist gazete ve dergileri okumak zorunda bırakılmaktadırlar.

Bazı öğrencilerin ölümle tehdit edildiği Niğde Kız Öğretmen Lisesi yurtsever devrimci öğrencileri "biz baskılara boyun eğmeyeceğiz ve mücadelemizi kararlı bir şekilde sürdüreceğiz."

YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!
KAHROLSUN FAŞİZM.

Ürgüp Lisesi'nde boykot

Ürgüp Lisesi yurtsever öğrencileri: "Yaşasın demokratik lise mücadelemiz" "Yaşasın ulusal demokratik halk devrimi mücadelemiz!"

Faşist Milliyetçi Cephe'nin çeşitli baskılar uyguladığı ve hiç bir sorununa çözüm getirmediği Ürgüp Lisesi'nde yurtsever devrimci öğrenciler:

1. Boş geçen derslerinin doldurulması ve öğretmen sürgününe son verilmesi,
2. Okul kantininin açılması,
3. Okul kaloriferinin düzgün yanması,

talepleri etrafında bir günlük bir uyarı boykotu yapmışlardır. 520 derslik haftalık öğreniminin 270 dersinin boş geçtiği okulda, öğretmenler sürülmekte, eldeki az sayıdaki öğretmen de önemsiz derslere dağıtılarak öğrencilerin eğitimi kesin olarak kötüleştirilmektedir.

Halk gençlikle elele

Taşova Lisesi öğrencileri 3 günlük boykot yaptı

Taşova Lisesi öğrencileri, faşist müdür (eski Turhal Ülkü-Bir Başkanı) Tuğrul Bolulu faşist öğretmenler ve faşist idarenin uyguladığı baskılara karşı halkla sağlam bir dayanışma içinde dersleri 3 gün süreyle boykot etmişlerdir.

Baskıların giderek yoğunlaşması son olarak 4 öğretmenin kış ortasında faşist müdürün ihbarı yüzünden sürülmeleri öğrencilerde ve velilerde yüksek bir mücadele azminin doğmasına yol açmıştır.

29 Aralık'ta başlayan boykota 800 öğrenci (5-10 faşistin dışında okulun tümü) katılmışlardır.

Boykot sırasında "hakkımızı söke söke alırız!" şeklinde sahtekar sloganlar bağırarak can güvenliğinin ve öğrenim özgürlüğünün ortadan kalkmasının tek sebebinin kendileri olduğunu unutturmaya çalışan faşistlere öğrenciler ve halk gereken dersi vermiştir.

Polis ve jandarmanın saldırıları ne öğrencileri nede onları sıcak bir şekilde destekleyen halkı yıldıramamıştır.

Yurtsever devrimci arkadaşımız mektuplarını şöyle bitiriyorlar: "Ayrıca boykotun ikinci günü Taşova'dan ve çevre köylerden gelen veliler topluca müdüre giderek öğrencilerin boykotunun haklı olduğunu ve derhal müdürle, baş müdür muavininin istifa etmelerini isteyerek okuldan ayrılmışlardır.

FAŞİST UYGULAMALARA KARŞI HALK GENÇLİKLE ELELE!
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!

TAŞOVA LİSELİ BİR GRUP DEVRİMCİ

Doğru ideolojik-siyasi çizgiyi izlemek. En geniş kitlelerle kaynaşmak.

Faşizme karşı halkın gücüne dayanalım!

Hadim Lisesi ve Ortaokul öğrencileri ve velileri faşistlerden hesap soruyor

Hadım Lisesini faşistleştirme amacıyla öğrenciler baskı altında tutulmaktadırlar; Kız öğrencilere sarkıntılık edilmiştir.

"Genç Osman'ın kellesi kesildikten sonra üç gün savaştığını" anlatan (!) bir öğretmen bozuntusuna karşı çıktığı için bir öğrenci, 4-5 faşist "öğretmen" tarafından vahşice dövülmüştür. Faşist kitapların okunması için öğrencilere baskı yapılmaktadır.

Bütün bunlar karşısında bir süre sessiz kalan veliler, öğrencilerin sabırla sürekli olarak onları ikna etmeye çalışmalarının sonunda harekete geçtiler.

Bir süre önce yapılan aile birliği toplantısına şimdiye kadar görülmemiş bir çoğunlukla katılan veliler MHP ilçe başkanı ve faşist öğretmenleri konuşturmamışlar ve onları kürsuden indirmişlerdir. Faşistler tek laf söyleyemedikleri gibi halkın elinden güçlükle kurtarabilmişlerdir. Dışarıda ise "komando" lara ustura bıçak dağıtan bir berber gerektiği biçimde cezalandırılmıştır.

Daha sonra, öğrenci velileri öğrencilerle birlikte okula sahip çıkma kararı alarak, okulu artık karşı-devrimcilerin at oynattığı bir zulüm yuvası olmaktan kurtarmaktaki azimlerini ortaya koymuşlardır.

Okulumuzu faşistlere bırakmayacağız

"Bizler Ankara Opera Ticaret Lisesi'nin devrimci öğrencileri olarak bu güne kadar sesimizi kitlelere ve kamu oyuna gazetemiz aracılığıyla duyuramamıştık. Bunu ancak şimdi gerçekleştirebiliyoruz.

"Okulumuzda verilen mücadeleyi kısaca özetleyecek olursak; bundan bir ay önce okul çıkışında faşistlerin saldırısına uğradık. 2 arkadaşımız hafif yaralandı. Okulun açılmasının üzerinden az zaman geçmesi ve okul içi bağlarımızın yeterince güçlü olmamasından cesaret alan faşistlerin saldırısını kararlı bir mücadeleyle püskürttük. Bu saldırının değerlendirilmesi sırasında kitle çalışmasına ağırlık verilmesi gerektiğini tesbit ettik. Kitle çalışmasına başladık. Faşistler bir kere daha saldırdılar. Bu saldırıda da bir arkadaşımız yaralandı fakat faşistler hakettikleri cevabı aldılar."

"Bizler bundan sonra da faşist teröre karşı sabırla, kararlılıkla arkadaşlarımızı aydınlatmaya ve mücadeleye sevketmeye çalışacağız. Saflarımızda teslimiyetçiliğe ve yılgınlığa yer vermeden canla başla mücadele edeceğiz."

"Okulumuzu faşist idare ve faşist komandolara bırakmıyacağız."

BİR GRUP YURTSEVER DEVRİMCİ

Tütün üreticileri! Tefeci tüccarların ve emperyalist tekellerin sömürüsüne karşı mücadele edelim

Ege Tütün piyasası Ocak ayı ortasına gelindiği halde hala açılmadı... TEKEL ilgililerinin bildirdiğine göre "tespit çalışmaları tamamlanmadığından, piyasanın Şubat ayından önce açılması imkansızdır. Tütün piyasasının açılmaması, baş fiyatın tespit edilmemesi tütün üreticilerini güç durumda bırakmıştır. Öte yandan tütün ekilen bölgelerde yayılan asılsız haberler küçük üreticilerin tütünü en düşük fiyatla tüccara vermesinin şartlarını hazırlamaktadır.

TEKEL büyük tüccarlar ve emperyalist tekeller tarafından yayılan asılsız söylentiler tütün üreticisinin elindeki tütünü yok pahasına elinden almayı amaçlamaktadır. "TEKEL'in depoları dolu"" Bu yıl tütün çok kalitesiz", "bütün dünyada tütün fiyatları düşük" vb. söylentiler tütün fiyatını düşük tutmak için tefeci tüccarlar ve tütün tekelleri tarafından uydurulmaktadır. Bütün bu söylentiler ve piyasanın geç açılması zaten borç içinde yüzen, elinde yiyecek ekmeği olmayan tütün üreticisinin ürünü tefeci tüccarlar ve emperyalist tekeller tarafından yok pahasına kapatılmasını getirecektir. Zaten daha şimdiden küçük üreticiler banka borçlarını ödeyebilmek, yeni tarla kiralayabilmek için tütünlerini değerlerinin çok altında elden çıkarmaya başlamışlardır.

TÜTÜN ÜRETİCİLERİ GÜN GEÇTİKÇE YOKSULLAŞIYOR

Bu yıl büyük tüccarlar devlet TEKEL'i ve emperyalist tekeller tarafından, yayılan söylentilerden anlaşılan tütün baş fiyatının 40-45 lirayı geçmiyeceğidir. Bu fiyat ise küçük üreticilerini yıkıma sürükleyecektir. Çünkü geçen yıl bile tütün baş fiyatı 42.5 liraydı. O günden bu yana ise hayat % 35'den fazla pahalılandı. Öte yandan baş fiyat ne olursa olsun, çoğu zaman ortalama fiyat çok düşük kalmaktadır. Geçen yıl TEKEL 30 liradan aşağı tütün almıyacağız demesine rağmen tütün fiyatı 15 lira civarında kalmıştı. Tütün üreticisinin masraflarının karşılanması ve onun geçimini sağlaması için bu yıl tütün baş fiyatı 55-60 liradan aşağı olmamalıdır.. Ama herzaman olduğu gibi iktidar bu kez de tütün üreticisini değil, siyasi temsilcisi olduğu büyük tüccarları, tefecileri tütün tekellerini kollayacaktır. Ve tütün baş fiyatı bu sömürücülerin çıkarlarına göre ayarlanacaktır. Yine bu yıl binlerce tütün ekicisi koca bir yıl boyunca emek verdiği, canından can kattığı ürününü birkaç paket sigara fiyatına elinden çıkarmak zorunda kalacaktır.

* 1963 ile 1972 yılları arasında tütün fiyatlarındaki artış yaklaşık 1.45 krş.tur.
* Aynı dönemde fiyat artışları, toptan fiyatlarda % 200 olmuştur. Toptan eşya fiyatlarında artış % 407, hayvan yeminde % 520, dokuma maddelerinde % 411'dir.

KÜÇÜK ÜRETİCİLERİN YIKIMININ BAŞLICA SEBEBİ EMPERYALİSTLERİN, İŞBİRLİKÇİ TEKELCİ KAPİTALİZMİN VE TEFECİLERİN SÖMÜRÜSÜDÜR!

Tütün üreticileri her geçen gün daha fazla yoksullaşmaktadır. Her yıl üretim faaliyetine bir yıl öncekinden çok daha fazla borç içinde başlamaktadır. Borç içinde yüzen küçük üretici giderek toprağını elinden çıkarmakta ve işsizler ordusuna katılmaktadır.

* Bir kilo tütün baş fiyatı yaklaşık 30 TL. TEKEL'in ve tüccarın satış fiyatı 250 TL.dır.

Bu yıl piyasanın geç açılması buna örnektir... Tütün üreticisinin eline bir yıldır beş kuruş para geçmediği halde TEKEL Ege tütün üreticilerinden daha şimdiden beyanname istemiştir. Bu beyanname ile tütün üreticilerinden gelecek yıl kaç dönüm tütün ekeceklerini ve nerede ekeceklerini sormaktadır. Ama tütün üreticilerinin elinde para bulunmadığından daha yeni yıl için tarla kiralayamamışlardır.

Üretim yapmak için tarla kiralamak zorunda kalan tütün üreticileri bir kere daha tefecilerin eline bırakılmıştır. Küçük üretici köylü şimdi ya yüksek faizli borç para bulup, tarla kiralayacak ya da elindeki bu son ekmek kapısını da terkedip işsiz güçsüz kalacaktır.

Zaten yoksul köylü bankalardan bol bol kredi alan tefeci-tüccar alan tefeci tüccarlara gırtlağına kadar borçlanmıştır. Bir önceki yılın ürününün satışından elinde kalanla ne yeni fide, ne gübre ve ilaç alabilir ne de tarla kiralayabilir. Her yeni yıl üreticiyi biraz daha borca batırır. Bu borçlanma sonucu kendi toprağına sahip olanın da toprağı elinden gider.

Köylüye kendine borçlandıran tefeci tüccar ürünü daha piyasa açılmadan ucuza kapatmakta ve daha sonra tütünü aldığı fiyatın 3-4 katına satarak yoksul köylünün sırtından milyonlar vurmaktadır.

* 59 tütün alıcısı firmanın toplam kârı bir milyar 176 milyon 555 bin lirayı bulmaktadır.
* 1967 yılında 1 kilo tütünün maliyeti 763.5 kuruş, tüccar ve TEKEL'e satış fiyatı ise 731 kuruştur. Bu durumda üretici her kilo tütünde 32.5 kuruş zarar etmektedir.

Tütün üreticisinin yoksullaştırılmasında tefeci tüccarlar yalnız değildirler. Emperyalist tekeller bu mevsimde tütün bölgelerine dağılarak köylünün elinde avucunda ne varsa yok pahasına alıp götürmektedir. Köylünün yıl boyu döktüğü alınterinin karşılığı, bir avuç tefeci tüccarın, TEKEL'in ve emperyalistlerin cebine gitmektedir.

Bu şartlar altında tekelci burjuvazinin emperyalistlerin, toprak ağalarının ve tefecilerin temsilcisi bu iktidardan üretici köylünün çıkarlarını savunmasını beklemek abestir. Bu düzen ve bu düzenin iktidarları köylülere emeklerinin değerini vermiyecektir. Tütün üreticisi hiçbir zaman yarattığı ürünün hakkını alamıyacaktır. Bu yıl baş fiyat 55 lira olsa dahi fiyat artışları, hayat pahalılığı bu farkı yine üreticinin cebinden çekip alacaktır.

Günden güne yoksullaşan küçük üretici köylülerin; tefeci-tüccarların emperyalistlerin azgın sömürüsünden kurtulabilmelerinin tek yolu vardır: Örgütlenmek ve mücadele etmek, toprak ağalığına, tefeciliğe, emperyalist tahakküme son vermek. Ülkemiz üzerindeki emperyalist tahakküm yıkılmadıkça, toprak ağalığı düzeni yaşadıkça yoksul köylünün kurtuluşu sağlanamıyacaktır.

* Tüccara verilen kredi 50 milyon lira, Üreticiye verilen kredi ise 885 liradır.

KAHROLSUN EMPERYALİSTLER VE İŞBİRLİKÇİLERİ
KAHROLSUN TOPRAK AĞALARI VE TEFECİLER
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ
YAŞASIN İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN DEVRİMCİ İKTİDARI

HALKIN KURTULUŞU bir pamuk üreticisiyle konuştu:

Bu sömürücüler var oldukça ürünümüzün değerini alamayız

H.K.- Nerelisiniz?
- Pazarcık'ın Davutlar Köyündeyim.
H.K.- Kaç dönüm toprağınız var?
- 40 dönüm tarlam var. Hepsine de pamuk ekiyorum.
H.K.- Pamuğu nasıl üretiyorsun?
- Çütünü (sürümü) kendi motorumla yapıyorum. Çiidini tüccarden peşin 3 vadeli 4 liraya alıyorum. Tabii gübre ve ilaç da alıyorum.
H.K.- Gübreyi ve ilacı nereden ve nasıl alıyorsunuz?
- Gübreyi Ziraat Bankasından alıyorum. Paranın bir miktarını peşin istiyorlar. Gübreyi kafi derecede bize vermiyorlar. Verdikleri gübreyi ancak bir, bir buçuk sefer atıyorum. Sonra da üçüncü atacağımız gübreyi tüccardan 4 liraya vadeli alıyorum. İlacı da tüccardan alıyorum.
H.K.- Neden gübreyi Zirai Donatım dan almıyorsunuz?
- Zirai Donatım peşin para istiyor. Benim de peşin param olmadığından oradan alamıyorum. İki kat fiyatına yani 4 liradan tüccardan alıyorum.
H.K.- Pamuğun kilosunu kaç liradan satıyorsun?
- Pamuğun kilosunu 10-11 lira arasında satıyorum. Geçen senelerde pamuğu Çuko-Birliğe götürürdüm. Orada bir hafta on gün sırada beklerdik. Motor da benim olmadığı için bekleyemiyordum. Onun için daha düşük fiyata tüccarlara veriyordum.
H.K.- Peki, ürettiğiniz ürünün değerini tam aldığına inanıyor musunuz?
- İnanmıyorum. Bu sömürücüler var oldukça ürünümüzün değerini alamayız. Ama bir gün hesaplaşacağız. Tüccarlar pamuğumuzu ucuz alıp, pahalıya satıyorlar. Akşama kadar ter döküyoruz ama değerini de alamıyoruz.
H.K.- Açığa hiç pamuk sattınız mı?
- Bu sene 1 ton pamuk açığa sattım. Kilosunu 6 liradan verdim. Bugün ise kilosu hemen hemen iki katına çıkmış. Aradaki farkı biliyorum ama buna mecburdum. Çünkü ihtiyacım vardı.
H.K.- Ne kadar borcunuz var? Nerelere borçlusunuz?
- Pamuğu üretmeden önce hesapladım (seksen bin) lira borcum var. Pamuk da 8 ton geldi. Gel ayıkla bu pirincin taşını! Borçlandığım yerler faizci, tüccarlardır.
H.K.- Aileniz kaç nüfus?
- 8 horantayız. Kızların üçü evli. Şimdi evde üç erkek iki kız kaldı.
H.K.- Okula giden var mı?
- Beşi okula gidiyor. Büyüğü Liseyi bitirdi ama yükseğe girmedi. Yüksek okullara devrimcileri almıyorlar Zenginler torpil edip giriyor. Faşistler serbest alınıyor. Diğer oğlan Maraş'ta Lise 2'de okuyordu. Ama okutmadılar. Devrimci olduğu için, Kürt olduğu için...Şimdi oğlum bu zor şartlar altında Tarsus'ta okuyor.
H.K.- Bugünkü hayat pahalılığı sizi etkiliyor mu? Nasıl?...
- Okuyan çocuklar kirada kalıyor. Kiralar da çok yüksek. Bir de elbise yiyecek, içecek, şu bu derken bizi perişan ediyor. Mazot pahalı bulunmuyor. Motor tekerleri çok pahalı. Yani bu pahalılık bizi her yönüyle etkiliyor. Ben hayatımdan memnun değilim.
H.K.- Bu hayat pahalılığını neye bağlıyorsunuz?
- Düzen bozuk...Baştakiler bizi hiç düşünmüyorlar.
H.K.- Geleceğiniz hakkında neler düşünüyorsunuz?
- Tüccarlar, tefeciler, sömürücüler ortadan kalkarsa iyi olur. Doktorlar da sömürücülere hizmet etmemeli. Hastamız çok oluyor. Doktora gidiyoruz "tık tık" vuruyor ondan sonra ver yüz lira diyor. Eczaneden bir sürü ilaç veriyorlar ancak bir kısmını alabiliyorum.
H.K.- Devrimcileri nasıl tanıyorsunuz?
- Devrimcileri şöyle biliyorum. Köyümüzün gençleri ve halkı dükkanlarda kumar oynuyorlardı, şimdi bunu kaldırdılar. İkincisi bizim düğünlerimiz olurdu. Burada yapılan içki gibi fuzuli israfları halkla birlikte ortadan kaldırmağa çalışıyorlar. Mesela komşu köyümüz Söğütlü'de bir düğünde içki içilmedi. Soruyorum devrimcilere amacınız nedir? Bize şöyle diyorlar. Bütün soyguncular bütün tüccarlar, toprak ağaları, yabancı devletlerin sömürücülerine karşı bütün halkın bir olmasını istiyoruz... Eşitliği kardeşliği istiyoruz. Bizde bu şartları beğeniyoruz. Biz de dediklerine katılıyor, benimsiyoruz.

DİKİLİ'DE TÜTÜN MİTİNGİ YAPILDI

Yoksul tütün üreticileri sömürü ve baskıya karşı mücadeleye atılıyorlar. 25 Kasım günü Akhisar'da 2 Ocak günü de Dikili'de tütün mitingi ve yürüyüşü düzenlendi. Mitinge çevre köylerden gelen tütün üreticileri, Dikili halkı ve devrimci öğrenciler katıldı. Miting başladığında bir devrimci arkadaş, tütün üreticilerinin sorunlarını dile getirdi ve tütün üreticilerinin taleplerini, miting amaçlarını açıkladı.

- Balyadaki fazla kilolar da aynı fiyattan alınmalıdır.
- Piyasa oniki ay açık olmalıdır ve ürünün hepsi alınmalıdır.
- Taban fiyat dikimden önce açıklanmalı ve fiyat tespitine üreticiler de katılmalıdır.
- Ürün sigorta kanunu çıkarılmalıdır.
- Bu yıl taban fiyat 45, baş fiyat 65 TL. olmalıdır.
- Kredi miktarı üretici tarafından tespit edilmeli, kredi tapu beyanına göre değil, ihtiyaca göre ve faizsiz verilmelidir.
- Ucuz ilaç, gübre ve alet verilmelidir.
- Köylünün tefeciye ve bankaya olan borçları iptal edilmelidir.
- Tarla icarı köylülerce tespit edilmeli, binlerce dönüm toprağı olan büyük toprak sahiplerinin toprakları ve hazine arazileri topraksız ve az topraklı köylülere dağıtılmalıdır.
- Tarım iş kanunu çıkarılmalı, tarım işçileri de fabrika işçilerinin tüm haklarından faydalanmalıdır.

Daha sonra yürüyüşe geçildi. İlçe için de oldukça uzun bir yürüyüş yapıldı.

De.sa.7.sü.8'de

ZİNDANLAR BOŞALSIN

"Genel af için aktif mücadele etmek gerek"

Zindanlar halkımız için hazırlanmış zulüm yuvalarıdır

İşsizliğin, sefilliğin, açlığın hüküm sürdüğü bir ülkede kişiler hırsızlık da yapar, yankesicilik de yapar. Bir lokma ekmek parası için adam da öldürür. Bütün bu cinayetlerin, pisliklerin, yozlaşmanın sebebi içinde bulunduğumuz ortam, bu köhne düzen ve bu düzenin hakim sınıflarıdır.

Hakim sınıflar, kendileri en büyük yolsuzlukları, namussuzlukları, hırsızlıkları ayaptıkları halde, suçları delilleriyle ortada olduğu halde cezaevinin yüzünü bile görmezler. Çünkü cezaevleri bizzat onlar tarafından, kendi düzenlerinin devamı için kurulmuştur.

Bugün cezaevlerinde bulunan tüm siyasi ve siyasi olmayan suçların gerçek suçlu olmadığı herkesçe bilinmektedir. Sözde fikir özgürlüğü tanıyan burjuva yasalarının bulunduğu ülkemizde fikir suçlularının, siyasi tutukluların cezaevlerine doldurulması mevcut düzenin yüz karasıdır.

Ne yaptığını bilmeyen kendi yasalarını bile çiğneyen, büyük bir bunalım içinde olan ve bu bunalımı emekçi halk kitlelerine yüklemeye çalışan, faşizmin kendisidir.

Son senelerde faşizme karşı yiğitçe mücadele veren yurtsever devrimciler öldürülmekte, tutuklanmakta, baskı altında tutulmaktadırlar. Bunlar cezaevlerinde büyük çoğunluğu teşkil etmektedirler. Türkiye'de anayasaca belirlenmiş kişi hürriyeti ve fikir özgürlüğü buna mı deniyor?

İşte tüm bu nedenlerden ve bunun gibi nedenlerledir ki genel bir af bir an önce çıkmalıdır.

1973'te çıkarılan af çok kısıtlıydı ve bu kısıtlama özellikle siyasi tutuklular için uygulanmıştı. O dönemin muhalefeti olsun, iktidarı olsun kendi pisliklerini, çıkardıkları af yasasıyla açık bir şekilde sergilemiştir. 141. 142. ve özellikle 146. maddelerin hemen hemen af kapsamı dışında bırakılması, çıkarılan affın niteliğini anlamamıza yeterlidir sanırım. Asıl suçlular kendileri oldukları halde sınıf çıkarları icabı suçlarını yurtsever kişilere yüklemeye çalışan, kendi devletlerini ve hükümetini korumak için sudan bahanelerle, polisiyle, jandarmasıyla devrimcilere saldıran, onları öldüren, işkence yapan, zindanlara dolduran kişilere suçlu gözüyle bakmak ve bunların hesabını sormak lazım.

O dönemin faşizmine karşı olsun, burjuvazisinin pisliklerine, yolsuzluklarına alçaklık ve namussuzluklarına karşı olsun yiğitçe mücadele eden direnen, faşist polisine ve subaylarına karşı koyan kişileri suçlu göremeyiz. Çünkü onlar memleketini, halkını seven, onların uğruna emekçi halkımızın refahı için mücadele etmiş kişilerdir.

Bu ve bunun benzeri nedenler yüzünden 1973'de çıkarılan af yeterli değildir, çıkarılacak genel affın tüm siyasi tutukluları içine alması gerekir.

Hakim sınıfların sınıf çıkarlarının neyi gerektirdiğini bildikten sonra onlardan af dilenmek, veya onların kendi rızalarıyla af vereceklerini beklemek bir devrimci olarak şahsımdan ve devrimciliğimizden verdiğimiz bir tavizden ve pasiflikten başka bir şey değildir.

Biz şuna kesinlikle inanıyoruz ki, emekçi halkımız tek vücut olduğu müddetçe onun karşısında ne faşist bir yasa ne de faşizm durabilir. Bu da kararlı ve azimli bir mücadeleyle, emekçi halkımız faşizme karşı tek bir yumruk olduğu zaman olur. Genel affın çıkması için tüm emekçiler olarak mücadele edilmeli, gerekirse diğer bazı ülkelerde olduğu gibi tüm yurt çapında genel bir direnişe geçilmelidir. Tüm cezaevlerindeki tutuklular açlık grevleri, ölüm oruçları gibi yöntemlerle mücadele etmelidirler. Genel af kampanyası geliştirilmeli, yürüyüşler, mitingler, forumlar, toplu gösteriler düzenlenmelidir.

Genel affın gerekliliğini emekçi halkımıza kavratmak, mücadelede önder olmak için tüm devrimciler propaganda ve ajitasyon görevini üstlenmeli ve bunu azim ve sabırla yürütmelidir.

Ancak böyle mücadele ederek faşizmi ve faşist yasaları geriletir ve onun silahlarını geri teptirebiliriz.

GENEL AF ÇIKARILSIN, ZİNDANLAR BOŞALSIN!
141-142-146 VE TÜM FAŞIST YASALAR KALDIRILSIN!
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!

TEK-GIDA İŞ MERKEZ ORTA ANADOLU 1 NO.LU ŞUBESİNDEN DEVRİMCİ BİR İŞÇİ